

І чужому наукаюго,
 Ового не чужоюго...
 Т. ПІВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
 "Svoboda", 81-83 Grand St.
 Jersey City, N.J. 07303
 434-0237
 434-0807
 УНСоюзу: BArclay 7-5337
 BArclay 7-4125
 — Тел. з Нью-Йорку: —
 УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 27. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 15-ГО ЛЮТОГО 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 15, 1967 No. 27. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Віторок, 14-го лютого, 1967

В АМЕРИЦІ

„КОСМІЧНА ПРОГРАМА ПІСЛЯ ЗДІСНЕННЯ ПЛАНУ АПОЛЛО” — це книжечка із звітом окремої Президентської Комісії в справах космічних проблем. Ця Комісія працювала цілий рік і тепер здала свій президентів Джансонові, який написав передмову до цього звіту. Президент пише, що в космосі існують великі можливості, але наше планування натрапляє на велику нестачу фондів, тому всі американці повинні думати над розв'язкою цієї важкої до розв'язки проблеми. Коли вдасться здобути Місяць, то треба запланувати нову космічну програму: далі досліджувати астронавтами Місяць, або машинами пізнавати дальні планети: Марс і Венеру.

ЗДА РЕДУКУВАТИМУТЬ ДАЛЕКОСЯЗНІ РАКЕТИ Титан 2, починаючи з 1970-го року. Ліквідація цих ракет відбуватиметься поступово. Число цих ракет вийде 54. Ця ліквідація відбувається тому, що на їхнє місце придуть нові типи далекосязних ракет. Ракети Титан 2 є найсильніші американські ракети. Вони можуть нести 8 до 10 разів більше вибухового матеріалу, ніж ракети Мінутмен і Поларіс. Але ліквідація ракет Титан 2 не означає того, що ця країна розб'ється, бо на місце витягнених із „активного” служби придуть нові типи ракет. Секретар оборони Роберт МакНамара заявив в Конгресі, що треба ліквідувати ракети Титан 2, які користуються плинним пальним, і тому є дедалі трудніші з ними.

ПРЕДСТАВНИКИ КРАНОВОЇ АЕРОНАВТИЧНОЇ І КОСМІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ з'ясували в Сенатській Комісії в справах авіації, твердили, що три астронавти не згинуть тому, що Адміністрація спільно з програмою, щоб до 1970-го року здобути Місяць. Представник А К Адміністрації д-р Джордж Мюллер з'явився, що 20,756 год космічних днів досі відбулися в атмосфері з чистим киснем. Досі були три випадки пожежі в симуляторах на Землі. Причина пожежі в космічній кабіні Аполло 1 це й досі не в'ясе, і, можливо, її не вдасться в'ясити. Але слідство дає ті дані, які допоможуть до того, щоб подібний випадок не повторився.

НІКСОН ЧИ РОМНІ Є НАЙПОПУЛЯРНИШИМ кандидатом на номінацію на президента в 1968-му році? Це є питання, над котрим думав директор Американського Інституту Публічної Опінії д-р Геллуп. Його Інститут в січні переіс опитування і ствердив, що Ніксон стає популярнішим ніж мішигенський губернатор Джордж Ромні. Та д-р Геллуп, розіславши вислід свого опитування до преси, побачив, що його противник Луїс Гарріс переіс опитування в тому самому часі і ствердив, що Ромні веде перед Ніксоном. Геллуп негайно відкликав вислід свого опитування, котрі розіслав був уже до преси, бо побачив, що він ставив інші запити, тому дістав на них інакі відповіді.

РОКЕФЕЛЛЕР ЗАКЛИКАЄ ДО ЄДНОСТІ, щоб республіканці могли виграти президентські вибори в 1968-му році. Ньюйоркський губернатор республіканець Нелсон А. Рокфеллер, промовляючи під час прийняття в пошану президента Лінійколя в готелі Волдорф - Асторія, сказав, що республіканці мають вигляди на перемогу, коли будуть виступати єдностайно та підтримуватимуть ліберально-поступову програму. Висування інших кандидатів побіч мішигенського губернатора Джорджа Ромні, — казав Рокфеллер, — має на цілі розбити республіканців. Рокфеллер ще раз заявив, що він не буде кандидувати на президента в 1968-му р., бо він підтримуватиме губернатора Ромні.

У СВІТІ

СОТЕТСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР АЛЕКСІЙ КОСИГІН ЗАКІНЧИВ в неділю 12-го лютого ц.р. свою 7-миденну візиту в Британії. В Единбурзі „ентузіастично” вітала його юрба шотландців. Після його повороту відітлі до Лондону британський прем'єр Гаролд Вільсон і міністер закордонних справ Джордж Браун мали непередбачено з Косигіном ще одну одногдинну розмову, про зміст котрої нічого не сказано. Загально вважають, що британські державні мужі наполягали на Косигіна, щоб той зваж впливу на Північний В'єтнам у тому напрямку, щоб Північний В'єтнам дав також поступки військової натурі в заміну за припинення американських летунських атак.

ЗАХІДНО - НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ВІЛІ БРАНДТ ВЕРНУВСЯ з Вашингтону до Бонну дуже вдоволений вислідами своїх розмов з президентом Джансоном і іншими державними мужами ЗДА. Німецька преса стверджує великий успіх тієї подорожі Брандта. Джансон і державний секретар Дін Раск мали заявити Брандтові, що вони раді, що новий західно-німецький уряд поліпшив відносини з Францією та старастесь поліпшити їх також із східними комуністичними країнами.

ІРАН (ПЕРСІЯ) ПІДПИСАВ УМОВУ З СОВЕТСЬКИМ СОЮЗОМ на купно советської зброї в заміну за достави Советам свого газу. Речник іранського уряду заявив, що Іран надалі залишатиметься приязним супроти Заходу та не виступає з прозахідного Центрального пакту (колішнього во Гагдаского, тепер в скороченні СЕНТО), однак треба той пакт зредувати, бо найпершу загрозу для Ірану становить вже не СССР, а Єгипет.

ПОЛІТИЧНИЙ ВІТКАЧ З ФРАНЦІЇ ЖАК СУСТЕЛЬ ЗГОЛОСИВ свою кандидатуру до нового французького парламенту з округу, яку репрезентував в рр. 1958 - 60, з міста Ліону. Колішній шеф розвідки французького протинімецького революційного підпілля, міністер пропаганди після повороту де Голля до влади, розійшовся з ним, коли де Голль погодився на незалежність Алжиру. Сустель втік був, коли йому грозило арештування під закидом змови і державної зради. Своєю виборчу кампанію мусить вести конспіраційно, з допомогою платівок і приятелів, бо йому грозить в кожній хвилині арештування.

МОСКОВСЬКИЙ ПОЕТ СВЯТЕННИК СВТУШЕНКО ОПРИЛЮДНИВ у „Правді” поему, котра ніби є підсумками його вражень з мимолітної 6-тижневої подорожі по З'єднаних Державах. Поема зовється „Болото в Нью Йорку”, а головна думка в ній та, що Америка „замерзла на льоді брехон”.

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДРА ГАНДІ ВИЙШЛА із шпиталю в Нью Делі, де перебувала два дні після того, як у минулому тижні один з її опонентів на виборчому віці камінем зламав її носову кість та поранив в обличчя. Коло 1,000 індійців, зібраних перед шпиталем, аплаштували овацію пані Ганді, коли вона вийшла з нього.

РАТИФІКУВАЛИ ЗАКОН ПРО 25-ТУ ПОПРАВКУ ДО КОНСТИТУЦІЇ — ПРАВО НАСТУПСТВА ПРЕЗИДЕНТА ЗДА

Вашингтон. — 10-січням законом становиче аіце-закон про 25-ту поправку до Конституції — про право наслідкування на становищі Президента ЗДА, коли б він не міг із фізичних або умовних причин виконувати своїх обов'язків. Зміну Конституції ухвалив Конгрес більшістю двох третіх голосів, а пізніше той закон мають ратифікувати три чверті всіх 50-ох стейтв. Згідно з цим законом віце-президент має право виконувати обов'язки Президента, коли той не може виконувати своїх обов'язків. Згідно з цим законом Президент має право наймувати віце-президента, коли б це становище опорожненилося. Згідно з дотеперіш-

До Вашингтону прибув монарх Етіопії

Вашингтон. — До Вашингтону прилетів в понеділок 13-го ц.м. етіопський (абессинський) монарх, 74-літній Гайле Селассі, якого прийняли з усіма почестями, призначеними для закордонних монархів. Гайле Селассі перееде 21 день в Америці, після чого полетить до Советського Союзу, Туреччини та, в поворотній дорозі, до афри-

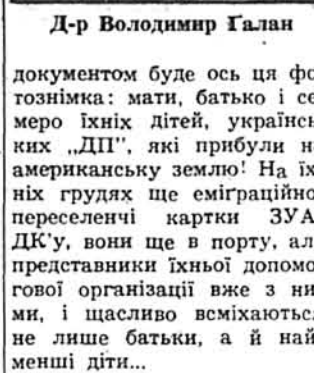
ДАВНЯ СЛАВА ТА НОВІ ЗАВДАННЯ І ПОТРЕБИ ЗУАДН

ЗУАДН — З'єднаний Український Американський Допомоговий Комітет у Філадельфії, записав одну з найсвітліших сторінок в історії американських українців, допомагаючи одній тисяч та рятуючи десятки тисяч українців в найчорніший доб, „переміщення осіб” під час і після Другої світової війни. Оголодні ція установа вже деіс призвута, хоча перед нею ще великі завдання і великі потреби. Для пригадки найій громаді цього ЗУАДН, що ним ми всі оправдан може гордитись, представник „Свободи” ред. Леонід Полтава відідав катієлрію ЗУАДН та відіс розмову з його президентом д-ром Володимиром Галаном, про що й мова в цьому репортажі.

Філадельфія, (Л. П.) — Ми вже забули про ті часи... Та ось на столі президента Злученого Українського Американського Допомогового Комітету д-ра Володимира Галана лежать фотокопії кількох документів. Між ними наказ Гімлера з вересня 1943 р., де, між іншим, сказано: „Під час евакуації частини території України (Донецьке) наказую не залишати там ні однієї людини, ні однієї голови скоту, ні одного центнера зерна, ні однієї заціпенної рейки... Тоді сотні тисяч і примусових, і добровільних утікачів посуули з української землі на Захід. Ті люди на скрипучих возах і в обстрілюваних потягах дістались згодом до Галичини, а ще далі — аж до Австрії, Німеччини... Це були ми — сучасні громадяни вільної Америки. Це були й ті, що стали громадянами багатьох вільних країн: Були також і ті, які через хвороби та інші причини назавжди залишилися в Західній Німеччині, Австрії й інших країнах Західної Європи, добробут яких аж ніяк не можна порівняти з американським рівнем життя...”

А ось ще один документ, що вийшов з Головного Штабу американського Корпусу в Німеччині 29 грудня 1945 р. і що проти нього довелось (як і проти інших подібних) провадити ЗУАДН-ові затятку „війну”. Там сказано, що українців не визнається, як національностей, що їх треба класифікувати за країнами, звідки вони походять: що українців з УС-СР треба повертати додому, згідно з постановою в Ялті.

Є на цім столі, в канцелярії Центрі ЗУАДН'у, ще багато інших документів, що розповідають про велику, ба велегенську діяльність, яку провів цей Комітет, базуючи свою працю на добрій волі людей і на християнському принципі любови до ближнього. Може найвимовнішим документом буде ось ця фотознімка: мати, батько і семеро їхніх дітей, українських „ДП”, які прибули на американську землю! На їхніх грудях ще еміграційно-переселенчі картки ЗУАДН'у, вони ще в порту, але представники їхньої допомогової організації вже з ними, і щасливо всімаються не лише батьки, а й найменші діти...

Д-р Володимир Галан

Що згадати ще? Може б про 2-ий Конгрес УККА, який відбувся у Філадельфії 22 січня 1944 р. і на підставі рішення якого створено ЗУАДН 20 червня того ж року (тоді ми переховувались від бомб, кидали свої убогі клунки, щоб рятувати діти... і тоді ж наші брати в ЗДА й Канаді вже творили клітини для допомоги, збирали фонди, одяг...). Чи згадати, що в ті часи головною УККА був Степан Шумейко, а до Управи ЗУАДН'у ввійшли д-р В. Галан, як голова, д-р Н. Пелехович, як заступники голови, та ін. члени Екзекутиви, Широї Управи? Але як не згадати всіх тих десятків тисяч наших братів і сестер, які відразу ж відгукувались на заклик новоствореної харитативно-допомогової організації (Закінчення на стор. 3-ій)

КОМУНІСТИ ЗЛАМАЛИ ПЕРЕМІР'Я — ЗДА ВІДНОВИЛИ БОМБАРДУВАННЯ

Сайгон. Після шостиденної перерви — американське летунство відновило бомбардування Північного В'єтнаму, ствердивши, що ту перерву, яка розпочалась 7-го лютого ц.р. з нагоди будиствського нового року, комуністи використали тільки для збільшення своїх запасів. Зараз у перших 24-ох годинах перерви у воєнних діях Північний В'єтнам збільшив у п'ятеро перекидання на південь своїх військ і військового достав суходолом та прибережними баржами. У 40 годинах цього останнього перемир'я згинуло 18 американських воєнк і було ранених 145. Крім того комуністичні терористи виконали цілий ряд насильних актів, з яких найбільшим був терористичний захват в центрі столиці Південного В'єтнаму, Сайгоні: терористи розібрали були дах одної кам'яниці й поставили на найвищому поверсі міномети, з яких почали острілювати головну квартиру американських військ, з оскідом головного команданта генерала Вільяма Вестморленда. Однак поціли впади на кілька кам'яних блоків ближче, на вулицю, при чому один поціл вдарив у вантажний віз південно-в'єтнамського коновою, що віз амуніцію. Наступив вибух, від якого 12 південно-в'єтнамських воєнк згинули та кількадесят було ранених. Речник Білого Дому, проголо-

Косигін закінчив свої відвідини в Лондоні

Лондон. — Советський прем'єр-Алексей Косигін відіав в понеділок 13 лютого ц.р. вранці з Лондону, закінчивши свою 7-миденну офіційну візиту. З цієї нагоди з'явився обширний британсько-советський комунікацій, в якому м. ін. заповіджено підписання „пакту приязни і мирної співпраці” між тими двома державами. Крім загальних фраз про бажання обох держав, щоб

УКРАЇНЦІ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ ПРОВЕЛИ ПРОТЕСТАЦІЙНУ АКЦІЮ ПРОТИ ВІДВІДИН КОСИГІНА

Лондон (проф. Вол. Шаян). — Українці на всьому терені Англії й Шотландії дали рішучий спротив відвідинам Косигіна із цілою гурмою емебств до Лондону. Цілью добре запланованої акції виявила дисциплінованість, рішучість і високу зрілість українського політичного активу та всього громадянства на цьому терені. Акція розпочалась вже два тижні перед приїздом Косигіна резолюцією Загальних Зборів Англіа - Українського Товариства та Академією в Ноттінгемі. Тон цієї резолюції найкраще характеризує домагання, щоб виникнути СССР із Об'єднаних Націй, якщо советські окупційні армії не покинуть України. На таку рішучу резолюцію здобулися прихильні українці із ново-го проводу А.У.Т. із паном Вайсманом та секретарем Дж. Грагомам на чолі. В Академії брала участь військова оркестра відділу шотландських кадетів. 16-ий Крайовий З'їзд СУ-М у наступну неділю вислав таку ж рішучу допису телеграму до прем'єра Англії Вільсона.

В середу, дня 1-го лютого вислано прем'єрові Вільсону довше меморандум від Вільних Українців в Англії. Це меморандум було негайно передано до друку і в цьому виді в день приїзду Косигіна вислано до всіх членів Британського Парламенту, до всіх амбасад, до всієї преси в столиці і в цілій Англії та на численні інші адреси.

Надзвичайно успішну акцію розвинула Українська Інформаційна Служба, яка

НТШ вшанувало Михайла Грушевського окремою науковою конференцією

Нью-Йорк. — Наукове Товариство ім Шевченка в ЗДА влаштувало тут в Українському Інституті Америки в суботу 11 лютого ц.р. окрему урочисту наукову конференцію для вшанування 100-річчя народин Михайла Грушевського. Науковий секретар НТШ проф. д-р Василь Стецюк, який весь час проводив конференцію, з'ясував у вступному слові, що її цілю є шанування Михайла Грушевського передусім, як колішнього довголітнього голову, дійсного та почесного члена НТШ. Цій темі була присвячена доповідь першого голову відновленого в Америці НТШ, проф. д-ра Миколи Чубатого „Наукова перебудова НТШ Михайлом Грушевським”. Професор д-р Матвій Стахів доказував у своїй доповіді „Погляд М. Грушевського на федералізм”, що т. зв. федералізм М. Грушевського був наскрізь державницького характеру. Проф. д-р В. Ленчик дав характеристику М. Грушевського в доповіді „М. Грушевський в оцінці своїх студентів”, д-р О. Дом-

Антін Шаран переісраний на голову Окружного Комітету УНС в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті, 10-го лютого. — Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Надгудунок Окружн відіс у залі УНДому в Джерзі Сіті річні загальні збори, які одностайно переісрали на пост голову Окружного Комітету місцевого громадського і союзового діяча, Антона Шарана. У склад Окружної Управи були вибрані також одностайно наступні представники Відділів УНСоюзу Джерзі Сіті та Байону: Степан Микитюк — заступник голови, Мирон Сірий — секретар, Іван Костик — касир, Дмитро Дидик — організаційний референт, та Іван Грабар, Григорій Бура і Михайло Баран — члени Контрольної Комісії. Згідно зі статутом Окружного Комітету до складу Управи ввійшли теж місцеві головні урядовці: заст. гол. предсідника УНС Володимир Сохан та головний касир УНС Іван Кокольський.

Виставки дереворізів Якова Гніздовського відбудуться в Едмонтоні й у Вінніпегу

Едмонтон. — Місцевий Клуб Українських Професоналістів влаштує тут у торі і триватиме до 21 лютого. В п'ятницю 17 лютого у виставковому приміщенні виступити із доповіддю сам мистець. Згодом виставка буде перевезена до Вінніпегу і триватиме там від 26 лютого до 4 березня. В п'ятницю 17 лютого виставка також до відбудеться в неділю 12 лютого.

УСТ „Чорноморська Січ” матиме ювілейний бенкет

Ньюарк, Н. Дж. — В суботу 18 лютого в великому готелі Есекс Гавс о год. 6-ій вечором розпочнеться Ювілейний Бенкет УСТ „Чорноморська Січ”, в якому зголо-силі свою участь поперех 200 гостей і членів Т-ва. Між визначними гістьми УСТ „Січ” будуть прихильні: О. Лапунта і Харішак, посадики Ньюарку Г. Ало-ніцію, голова місцевого Відділу УККА д-р В. Гук, радний міста Ньюарку Ф. Ало-ніцію, головний предсідник УНСоюзу Юсип Лисогір з дружиною, заступник гол. предсідника УНС і спортивного редактор „Свободи” Володимир Сохан, представник УРСоюзу д-р Роман Ричок, голова АФЛІГ Курт Лям і багато інших. Під час бенкету будуть відзначені, на надзвичайні осли в спорті, 7 спортсменів і коги 40 спортивних діячів. В мистецькій частині виступлять дует бандуристів: Р. Левницький і

ЗБОРИ ОКРУЖНІ УНС В НЬО ЙОРКУ

Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Нью Йорку, відбудуться в найближчій п'ятницю, 17-го лютого 1967 р. о год. 7.30 веч. в домі Товариства „Дністер”, 361 Відділу УНСоюзу, при 119 Авеню „А”, (поміж 7 і 8 вулицями, напроти парку), а не в Українському Народнім Домі, як було раніше повідомлено. Всі союзовці та прихильники УНСоюзу запрошені до участі.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Джерсі Сіті і закордонно: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНАОУ, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кошти зміну адреси платиться 10 центів. Чекі і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті відписані їх авторами, не несуть відповідальності за вміст статті.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Правильне становище

Заява державного секретаря Діна Расака в четвер минулого тижня про те, що З'єднані Держави не можуть погодитися на вимогу комуністів "беззаперечно й остаточно" припинити бомбардування Північного В'єтнаму внаслідок за обидва, що тоді комуністи приступлять до мирних переговорів, ця заява мусить знайти схвалення в усіх людей "із здоровим глуздом", до яких звертався Дін Расака. Становище американського Уряду в цій справі заслуговує на тим більше признание, що раз-у-раз повторювані президентом Джексоном заяви про бажання миру у В'єтнамі могли породити враження, що американський Уряд вхопився за кожну комуністичну пропозицію, яка не вимагати одержати капітуляції ЗДА, а об'єднати мирну конференцію. Таке враження скріплювали відомості деяких західних кореспондентів з Південного В'єтнаму, що керівні ділячі військових в'єтнамців найбільше бояться мирних переговорів, не маючи 100-відсоткової певності, чи Америка у своєму жагучому прагненні миру не піде на такий компроміс з комуністами, який по суті й наслідком пригадував би Ялтинський договір.

Врабання пропаганди Ганую за припинення Америки налетів проти Північного В'єтнаму "без ніяких передумов" заперечили на свої послуги не тільки Алексиса Кесініна і міжнародних публіцистів, але й генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танга. Коли в Вашингтон на це погодився, то мирні переговори над полондними в'єтнамськими проблемами могли б тягнутися, як у рр. 1951-53 в Панмунджоні в Кореї, понад два роки, а протягом того часу, забезпечені присти американських налетів, комуністи могли б створити у Північному В'єтнамі могутню армію, забезпечивши її летунство та ракетну зброю, і вернутися до воєнних дій у пригрозному моменті. Відкинення такої комуністичної пропозиції, яка насправді є пасткою, обрешкованою на легковірність і простодушність Америки, свідчить, що американці навчилися досвід минулого.

Ніхто в Америці не хоче продовження В'єтнамської війни — і взагалі ніякої війни. В'єтнамську війну накинено Америці проти її волі. Хоч існують поважні сумніви щодо правильності концепції "війни з обмеженими цілями", яка диктує "обмежену тактику", в принципі всі громадяни доброї волі підтримують Президента у його в'єтнамській політиці і разом з ним прагнуть миру. Але не за всяку ціну. Добре було почути ще раз, що й Президент цього не хоче.

Казахстанське мариво

На іншому місці в цьому числі "Свободи" надруковані уривки з найновіших листів з України. В одному згадувалося, що не можна протестувати проти беззаконня, бо потрапили до Казахстану. Отож, в Україні населення розглядає мандри до Казахстану і працю на "цілинних землях" майже так, як і засланні до Сибіру. Та, фактично, то і є найновіша форма заслання в СРСР. Київська "Радянська Освіта" з 7-го січня підтверджує це в статті під романтичним заголовком "Чеканіє, Сіліна — 67!", розповідаючи, як шість тисяч київських студентів, посланих до Казахстану на будови, переміщали "спішки, зливи і бездоріжжя", будували "кошари і землянки та інші нескладні споруди". Газета обіцяє, що київські студенти знову пойдуть "на Кустанай"...

Задумане же Хрущовим "казахстанське диво" економічно ніяк не оплачується, бо суха степова земля, після кількох оранок, висихає ще більше, даючи мінімальний урожай. Але Москва не попускає, особливо ж коштом молоді різних республік, заохочує людей туди переселюватися, посилає сотні тисяч студентів шолита на тимчасову працю, доплачує до "цілинних земель". Чому? Адже це йде всупереч спробам сучасного ЦК компартії СРСР ставити бодай окремі господарства на "ліберманівській" рейки — на самооплату і самовистачальність.

"Пакування" людей до Казахстану, де вже казахи є меншістю, не випадкове: 1. Москва особливо не довіряє азійським підкореним народам, в тому числі й казахському; 2. Посилено заселенню напівпустельний велетенський Казахстан, Москва творить "людський буфер" проти можливого китайського прориву на південно-східних кордонах імперії; 3. Різноразомна молодь у Казахстані призначена на русифікацію; 4. Важкий клімат і важкі умови життя змушують там людину до беззастановної боротьби з природою, а не з владою. Тому так заохочує союська преса їхати в те казахстанське мариво, а влада — примусово посилає туди непокірних і невдоволених так само, як за Сталіна слала людей до Сибіру.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ АМЕРИКИ У СВІТІ

З'єднані Держави мають договори взаємної безпеки з 43 державами всіх континентів світу. Внаслідок цих зобов'язань Америка втримує кругло півтора мільйона своїх воїнів в Європі, Південній Азії, на Далекому Сході, в Карибському обширі. В Європі все це розташовані 334.000 американських воїнів, у В'єтнамі — 400.000, у Тай (Сіамі) — 35.000, в Південній Кореї — 55.000, далі — на базах в Японії, Тайвані (Формозі), Гуамі, Філіппінах. Коло 2 мільйони воїнів є на американському континенті, включно з територією Панамського каналу і базою Гвантанамо на Кубі. Міжнародні зобов'язання коштують американським громадянам кругло 73 білліони доларів річно.

До цих турботливих фактів і цифр приєднується парадоксальна ситуація, що хоч сіль міжнародних колективних договорів, створених головною заходами двох державних секретарів — Діна Ачесона з ери Трумана і Джона Фостера Деллеса за урядування Д. Д. Айзенгавера — хоч та сіль договорів розривається як пак звужується внаслідок спротиву Британії і Франції виконувати свої союзницькі зобов'язання, тягар відповідальності, що його несе Америка, зростає.

Тому годі дивуватися, що Конгресс глибоко стурбований цією ситуацією. Ось так, наприклад, лідер демократичної більшості в Сенаті Майкел Менсфілд почав збирати підписи під резолюцією, що вимагає драстичного скорочення американських військ на європейському континенті. За газетними вістками, він мав підписати резолюцію вже 51 підпис на 1 лютого ц. р. — отже більшість сенаторів.

Правда, сен. Менсфілд односторонньо радить Уряду не послаблювати своїх зобов'язань з титулу своєї участі в Атлантичному Союзі (НАТО). Але Франція відкинула з НАТО всі свої збройні сили і веде на терені Європи та Азії виразно антиамериканську політику. Не тільки Франція, але й Британія зламала солідарність з Америкою у відношенні до Південної Азії, дармащо ті обидві великодержави належать до Південно-Східного азіатського оборонного пакту (СЕАТО), за яким усі члени того пакту зобов'язані поспішити Південному В'єтнаму з допомогою проти комуністичної агресії.

Тепер Британія ліквідує головну квартиру своєї Середземноморської флотії на Мальті і заповів відкликати свої залоги і морську флотію з Алєну. Іншими словами — Британія ліквідує свої впливи і свої зобов'язання — в Середземноморському і Середньосхідному обширах. Це — епілог того процесу, що розпочався з утратою Індії і, пізніше, Суецького каналу. На відміну британської збройної сили з Середнього Сходу тільки й чигає імперіалістичний Сгіпет з своїм президентом Гамалем Абдель Насером, який мріє про панування над цілим арабським світом, — а за сприяння Насера сто-

ить Совєтський Союз, який узброєв Насера і з його допомогою хоче здійснити мрії царів про доступ Російської імперії до Перської затоки. У практиці це значило б — заволодіння ворожими Америкою силами всією середньосхідною нафтою.

Очевидно, що британські державні мужи так само не хочуть, щоб Москва та її сгінетський прислужник зликували прихильні Західові режими в Йорданії, Кувейті, Лівані й Сауді Арабії і заволоділи тамопніми джерелами нафти. Але вона розраховує на те, що в "пустку", яка створиться з відходом Британії із середньосхідного обширу, автоматично вступить Америка. Це такий же розрахунок, як калькуляція французького президента де Голля, що нічого Франції витратиться з титулу приналежності до НАТО, коли все одно у випадку дійсної загрози для Західної Європи з боку Москви — Європі поспішить з допомогою Америка.

Це те вимушене положення, в якому опинилася Америка внаслідок другої світової війни і післявоєнних подій. Трудність цієї ситуації в тому, що ЗДА просто не висті, "відкопастися", виректис свої міжнародні зобов'язання чи, вірніше, свої відповідальності за долю світу, бо з долею Західної Європи, Південної Азії, Середнього Сходу і Латинської Америки найтісніше пов'язана її доля самої Америки.

І тому поважні критики видатні, передбачені бюджетом премієларем Л. В. Джансона, признають, що, може, краще витратити тепер 73 білліони доларів плюс ті білліони, які прийдуться це витратити внаслідок вузької політики соціалістичного уряду Британії, аніж зазнати куди більше втрат внаслідок вибуху нової світової війни. Бо коли Уряд і Конгресс погодяться, що треба вести В'єтнамську війну, щоб не допустити комуністичного Китаю до Півдня Азії, то, мабуть, це радше погодилася б не допустити Совєтського Союзу на Середній Схід і над Перську затоку. Очевидно, що на тлі совєтської політики у В'єтнамі та на Середньому Сході американська політика "будування мостів" щонайменше дивна.

Іван Івахів

МАЄМО ТЕ, НА ЩО ЗАСЛУЖИЛИ

(2)

У 1931 році платня конгресмена чи сенатора становила 10 000 доларів, тепер — 30 000, але купівельна спроможність цієї платні та сама, що колись тих десяти тисяч. Переважна більшість наших конгресменів і сенаторів — це здібні адвокати, судді, які приватно можуть заробити від 35 до 50 тисяч. Тому до парламенту старіються дістатися повітові прокуратори, судді, посади яких і тому подібна "хоча дачкова шляхта", які на своїх посадах не мають широких виглядів на майбутнє. Це не значить, що між ними немає мудрих голів. Ні, це значить, що парламент своєю практикою і платнею не манить до себе здібних.

Іншим недоліком є те, що конгресмен чи сенатор не знає, на яку стати. Багато людей думає, що вони мають робити те, що кажуть їм виборці. Але справа в тому, що самі виборці не знають того, чого хочуть, що більше — не цікавляться державними справами. А коли так, то як же конгресмен чи сенатор має знати, як їм догодити. Крім того, немає практичного способу, щоб довідатися про потреби виборців. Єдине, що конгресмен чи сенатор чує — це голос організації, групи, яка на нього натискає й від нього чогось домагаться.

Чому це так? А тому, що чесний виборець, громадянин, віддавши свій голос за даного конгресмена чи сенатора, цілком на нього здається і всю політику йому залишає, сподіваючись, що він краще знає, як послужити народowi й країні.

На жаль, наш парламент дуже часто заступає інтереси не цілого народу, нації, а лише інтереси поодиноких груп. Члени парламенту знають дуже добре, що на них чекає, коли вони не вважатимуть тим групам їхньої волі: тоді ті групи не тільки самі створюють сильну опозицію, але й потягнуть за собою широкі маси неопіформованих. І тому з того всього найбільше користі мають найкраще організовані й найбільше галасливі групи.

Певно, що держава, як і вся нація, стоїть на багатьох кращих, якби члени парламенту мали настільки почуття обов'язку, щоб не дивитися на те, звідки їде натиск, і не думали передусім про вислід наступних виборів, а говорили й робили так, як думають і знають. Якби вони так поступали, то ми мали б найкращий у цілому світі парламент.

Хто в цьому всьому винен? Ніхто інший, як самі виборці. Маємо таких політиків, таких Уряд, на які самі собі заслужили.

Певно, що конгресмени і сенатори знають, як стоять справи, знають дуже добре, що це нечестно, коли вони не вважатимуть тим групам їхньої волі: тоді ті групи не тільки самі створюють сильну опозицію, але й потягнуть за собою широкі маси неопіформованих. І тому з того всього найбільше користі мають найкраще організовані й найбільше галасливі групи.

Певно, що держава, як і вся нація, стоїть на багатьох кращих, якби члени парламенту мали настільки почуття обов'язку, щоб не дивитися на те, звідки їде натиск, і не думали передусім про вислід наступних виборів, а говорили й робили так, як думають і знають. Якби вони так поступали, то ми мали б найкращий у цілому світі парламент.

ГОЛОС ЧИТАЧА

ПРО НАЦІОНАЛЬНУ ГОРДИСТЬ

Останнім часом наша преса подає вістку про створення в Україні Товариства для охорони пам'яток історії і культури. Здебільшого мова була про ті зали в совєтських газетах, в яких підкреслювалось пліни цюї го товариства опікуватись переважно пам'ятниками совєтського періоду. Не писалися, однак, про відгук населення, тобто про сотні листів з-голомеш до членства, що наплили впродовж кількох тижнів. Не пишеться також про більшій й меншій статті, що появились у зв'язку з тим в совєтській пресі.

Еміграційні часописи чомусь не добачають важливості цього руху, іронізуючи над офіційними заявами, що як відомо, слугувати за легальну підбудову всього в СССР, не гадують про людські фізичні й моральні умови, в яких приходиться там виступати в обороні історичних пам'яток. І власне тому треба про це писати.

В "Літературній Україні" з 20 грудня 1966 р. надруковано статтю п. з. "І краплину національної гордості". Її автор, Сергій Плянчина, певно вже немолода людина, судячи з його знання історичного минулого окремих місцевостей.

Стоячи на запусненому місці кол. турецької фортеці Ізмаїлу, С. Плянчина марить епопею її здобуття Наливайком і Лободом в 1595 р., хоч він не знаходить згадки про це в ніякій формі. Правда, є тут обеліск невідомого походження з "чванливими написами". С. також надбавою напис про здобуття фортеці — в 1790 році — Суворовим. Цікаво, дивується автор, в якій операції вирішальна роль припала козакам Головатого та Чепіги, які перші і увійшли в місто, але їхніми іменами не названо жадної вулиці і площі, а красенний музей "чомусь замовчує" цей історичний факт. "Для всього цього", пише автор, — не треба спеціальних асигнувань, треба тільки знати і гаряче любити славу минувшину... Працівники радянських органів, працівники, від якого так багато залежить у справі збереження пам'яток історії, мусить бути передусім культурною людиною... та лихонаше, що в погляди культурної людини чомусь не завжди входить обов'язковість ґрунтовних знань з історії рідного краю".

Заторкнено в цій статті також проблему "скупості" і "поверховності" викладання української історії в середніх школах. І тут автор пропонує, щоб новостворене товариство, що почало свою діяльність насамперед з дискусії про викладання історії України в школі та вузах; з прищеплення молоді патріотичних чуттів, інтересу до красенства, історії, літератури, до близької і далекої історії рідного міста чи села.

Автор палко заохочує всіх, без огляду на фак, ставати "прихильниками рідної культури". А перед державними урядовцями ставить вимогу: "І нехай це не вписано в жадну інструкцію — коли тебе обрано господарем міста, району, села, мусиш по противному боці до-роги".

Фон Дітріх махнув йому рукою на прощання і, відірвавши з удоволенням шпідерутою по халаві, хотів був уже йти до коня, що скуб траву біля прицерковного цвинтаря, коли, пригадавши собі щось, повернувся у противний бік і спрямував свої кроки до дзвіниці. Ставши біля дверей дзвіниці, він устроїв шпідерутою в халаву і, ступивши обидві долоні у трубку, крикнув: — Герберте, чи ви ще там? — Так, пане гавитмане! Власне тількищо сидів скласти своє знаряддя. За-раз сходяжу, — прозвучало згори.

— Ні, не сходяйте йще! — гукнув фон Дітріх — я йду до вас. Мусите зробити мені це одну малу послугу. Я цілком забув про це. А через декілька хвилин дві поетати: гавитман фон Дітріх і біленький коваль Герберт, стоячи на сівкозла-

Читайте українські книжки

і газети, бо часте читання

веде до просвіти, а просвіта

— це сила

— це сила

Ярослав Герус

ДЗВІН

(2)

Раптом гавитман ударився рукою об чоло і швидко кроками заходив по кімнати. Так, це була чудова ідея! Аж дивно, що він ніколи раніше про це не подумав! Мистецтві, знавці... А хто ж з його знайомих крадій знавць дзвонів мистецтва, як не граф Велленшторм. Він же ж у своєму замку має власний "глюкеншпіль"! І гордиться ним більше, аніж усіми іншими своїми неординарними родовими клейнодами. Він ніколи не задовольняється тим, що вже має у тій своїй дзвониконцертній збірці. Постійно змінює, доповнює її. З грошовими видатками для цієї мети не числиться. Ко-

стична партія. Мав, значить, старий люсюга нюх! Ну, і тепер завжди має вільний доступ до "фіюера"! Але фон Дітріхові аж така висока протекція не була потрібна. Йому треба було тільки двох речей, власне кажучи двох листів: один мав би вийти з берлінської партійної квартири до дрезденської, який переміщував би оберштурмбанфіюра Курта Гелленгофеля з Гестало до Ваффен СС, з маршрутою на схід, скажімо десь під Стадінград, і другий з Вербертскамандо, який переміщував би гавитмана фон Дітріха з командиром одного невеличкого містечка в Україні до Дрездену.

Оце було все, чого потребував гавитман фон Дітріх. І все це міг для нього зробити граф Велленшторм однією своєю короткою візитом в Берлін, а, може, навіть однією запискою туди, куди треба. І це він напевне для нього зробить, коли фон Дітріх продемонструє йому

оцього свого чудо-дзвона. Якраз за тиждень починається його відпустка. Отже, забере дзвін з собою. Дозвіл на перевіз дістане від протекції, що працює у обер-фельсгабера України. Зараз потелефонує до нього. Зараз же напише листа до графа Велленшторма, щоб відіслав йому в його мастку. Дзвін для демонстрації накаже тимчасово почесити у дзвіниці сусіднього села. Старий парох напевно не матиме проти цього жадних застережень. Навпаки, буде доволений з "високої" візити. Зрештою, подарує йому декілька пляшок вина із своїх пивниць. Старий любить випити. Міг би, очевидно, спримуати дзвона просто до рук Велленшторма. Але краще буде, коли той відвідає його, коли він, фон Дітріх, буде господарем, а Велленшторм його гостем. Становище господаря завжди сильніше, отже, Велленшторм охотніше сприйме його вимоги.

Підумавши таке, фон Дітріх сів біля столу і виллиз у склянку решту горілки з недопитої пляшки.

А надворі, за вікном, погасали останні звуки дзвона... — Ну, й яке враження, панотче? — сгінвав, поправляючи моноклі, фон Дітріх у старенького панотця, що приклашав долоню до вуха, уважно вилловлював рештки звуків дзвона, що ледь-ледь брилилися ще в повітрі.

Старий парох стояв хвилюючи дві мовчки, видимо неможучи очунятися. Нарешті він підійшов до фон Дітріха і, подаючи йому руку, сказав: — Спасибі вам, пане гавитмане, що дали мені нагаду цього так почути... І гратуюлю вам цього неоціненного музичного скарбу! Й, знаєте, старий уже чоловік. Не одну церкву будував і дзвони для них вибирав. Але таких тонів, що ніколи в своєму житті не чу-

вав. Ще раз щиро дякую. Він видобув з-під реверенки здоровогоного годинника ла товстою ланцюжкою і, повертаючи голову в сторону свого парохіяльного дому, говорив далі:

— Пізно вже. А в мене завтра раненько Служба Божя. Тепер, влітку, у людей більше праці, отже раніше треба відправляти. Ну, а пізніше візита пана графа. Скажеш, що він добряче веміхнувся і додав: — Тільки не забудьте покликати мене, коли з ним приїде! Хочу наочно бачити, яке враження цей дзвін на нього справить. Так, так, я чув, що він великий знавець цього діла. Отже, прощайтесь, пане фон Дітріх, і на добраніч вам!

Старий панотче протер красочом рукава скло на годиннику і, заснувши його назад у незглибні надрі своїх реверенцій, потупцював у сторону сірого будинку, що прозірає крізь гущу дерев.

по противному боці до-роги. Фон Дітріх махнув йому рукою на прощання і, відірвавши з удоволенням шпідерутою по халаві, хотів був уже йти до коня, що скуб траву біля прицерковного цвинтаря, коли, пригадавши собі щось, повернувся у противний бік і спрямував свої кроки до дзвіниці. Ставши біля дверей дзвіниці, він устроїв шпідерутою в халаву і, ступивши обидві долоні у трубку, крикнув: — Герберте, чи ви ще там? — Так, пане гавитмане! Власне тількищо сидів скласти своє знаряддя. За-раз сходяжу, — прозвучало згори.

— Ні, не сходяйте йще! — гукнув фон Дітріх — я йду до вас. Мусите зробити мені це одну малу послугу. Я цілком забув про це. А через декілька хвилин дві поетати: гавитман фон Дітріх і біленький коваль Герберт, стоячи на сівкозла-

дженому рштованні, уважно розглядали одне місце на зовнішній поверхні великого, тількищо почищеного дзвона.

— Отже, бачите, Герберте, все це і цей, як ви кажете, герб, і ці дві поетати, і цей напис мусить геть! Мусять це знести! До речі, ця емблема це не є якійсь, як ви думали, родовий герб, а тризуб, символ грецького бога Посейдона, а тепер герб-відзнака тієї України, що є в наших руках. Дві поетати, це якесь їхні князі чи святи, а напис пов'язаний з датою відродження їхньої держави наприкінці першої світової війни. Ось тут, бачите, ця дата. Отже, як сказано, все це мусить бути усунене до завтрашнього ранку, поки приїде граф. Я знаю, що з вас добрий майстер і що це вам багатору часу не забере! За те вам додатково пляшка або, хай буде, дві пляшки "вахольдера"! Тільки робота мусить бути перфект!

ДАВНЯ СЛАВА ТА НОВІ ЗАВДАННЯ І ПОТРЕБИ ЗУАДК

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ганізації йшли нам у всьому назустріч тоді, коли ми ще мало знали про українців у ЗДА, їхню організованість, їхню силу, їхню роллю, їхню відданість національній Україні!

Українська світова амбасада

ЗУАДК був і є неофіційною українською амбасадой у світі. Адже його Президент мав безпосередній доступ до двох президентів ЗДА — до Гаррі Трумана та до ген. Двайта Айзенгавера, тоді, коли вирішувалися складні проблеми з українським іменем, а навіть з нашим, «бути чи не бути». ЗУАДК — організація американських українців, яка є членом восьми американських, закордонних і міжнародних установ, що займаються справами емігрантів і взагалі людей поза батьківщиною, починаючи від влаштування їх на працю й кінчаючи правною їх охороною. Тож наша амбасада, стверджує д-р В. Гала, належить до Американської Ради Добровільних Організацій, до КАРЕ, до Міжнародної Конференції Суспільної Служби, до Дорадчого Комітету Добровольчої Закордонної Допомоги при Уряді ЗДА, до Міждержавного Комітету для переселення і т. д. Так, членство там коштує грошей, але вони повністю оплачуються тим, що українські люди у всьому світі не є самотніми безпомічними людьми, вони мають плечі, і цими плечима є ЗУАДК.

Під час нашої розмови, між багатьма «телефонами», що й, перебіраючи постійно секретарку Централі ЗУАДК у п-і Марія Варвара, був і один від американських властей: про українця, який забрався на Заході ЗДА і залишився без коштів. Очевидно, що справу швидко полагодили Президент ЗУАДК у. Але скільки їх подібних денно! Включно з тим, що ЗУАДК має дати відповідь на те, як наші люди прибули в такому-то році на такому-то кораблі, як переселенці? Чи такий-то з дійсно українцем? Чи не має копії документів, бо ще хтось їх згубив? Чи не можете допомогти родині, в якій померла мати, а батько залишився з п'ятьма дітьми? Де є український дім для старших громадян? Як переселитися з Австралії до ЗДА? і т. д. і т. п.

Були й інші випадки... ЗУАДК це на початках свої діяльності послав чек на 1500 дол. для допомоги українській школі у Львові. Але чек не дійшов на призначене місце, бо виявилось, що «Львівська Москва» масирішати, як і де зжити ці фонди... Самозрозуміло, Москва не буде вирішувати справ вільних українців. Але багато, і то дуже багато таких справ вирішуються, врегульовуються, здійснюються саме в нашій харитативно-допомоговій Централі.

І тому я особливо турбуюсь, — каже Президент ЗУАДК у, — долею нашого Європейського Представництва у Мюнхені. Во воно не лише опікується українцями в Західній Європі, але через нього здійснюється значні міжнародні зв'язки з Женевою, з Парижем... З Європейським Представництвом ЗУАДК у, яке очолює п. М. Рудко, пов'язані Представництва на Бельгію, Францію, Англію, Італію... Українська світова амбасада — так. Від Австралії до Латинської Америки, в самих ЗДА й Канаді, і за океаном — у Західній Європі, та навіть і в Польщі і Югославії.

Ще про Європейське Представництво ЗУАДК

Відомо, що «гроші роблять гроші». Вкладаючи зібрані народні суми в банки, ЗУАДК збирає відсотки, побилюючи свої фонди, при найменших, мінімальних видатках на канцелярію. Вкладаючи внески до американських чи світових організацій, як їх член, ЗУАДК вносив уже не одну суму від них, щоб допомогати українській людині. Фонди для організації такого типу — необхідні. Але «потреби зростають» — а фонди минають, — констатує новий працівник

Централі ЗУАДК у, організації референт п. Микола Вайда — людина енергійна, знаюча справу, адже він уже працював у діяльності харитативної служби та суспільної опіки. Про фонди скажемо далі, а тепер ще про Мюнхен.

Без Європейського Представництва важко було б продовжувати регулярну опіку над українськими залиценцями в Німеччині та інших країнах Західної Європи, особливо ж старшими віком людьми: важко було б їх звідси, з-за океану, при потребі правно боронити, допомогти влаштуватися на працю, послати на курси перекваліфікації, домогтися державної медичної опіки; важко було б допомагати рідному шкільництву, а особливо ж тим українцям, які прибувають часом з СССР при переселенні з країн Східної Європи. Ми вже згадували про фактично консульську службу, консулат вільних українців. ЗУАДК, наприклад, вислав 1000 дол. для двох українських шкіл у Польщі, щоб вони могли закупити необхідні класні прилади. Подібно — із Югославією. Американський Державний Департамент підтримує такі почини, що стосуються харитативної діяльності американських українців за кордоном — для своїх братів.

А тепер на черзі — справа переселення українців з деяких країн Східної Європи, на базі нового американського закону про допущення імігрантів до ЗДА на підставі їхніх фахів. На черзі — будова дому для старших віком українців. Назріла потреба будови домів у Західній Європі для українських студентів, які приїждять туди студувати, особливо ж до Мюнхена (в тому числі й українські студенти з Польщі). Централі ЗУАДК у, розповідає д-р В. Гала, — уже живає заходів, щоб послати до Польщі свого представника для вивчення різних допомогівих справ на місці.

Це — лише кілька справ, що можуть послужити відповіддю на запитання, чому тепер, через 20 років після війни — потрібні для ЗУАДК у фонди?

Суспільна праця в Америці

І в Америці далеко не всі — мільйонери. Є багато й справді незможних. Є українські діти, хоча, на щастя, це майже винятки, які не мали б тепер чобіток, а бігали б до школи в літніх незмінних черевичках. Є родини, прибиті гіркою втратою батька чи сина, часто — єдиного свого працівника, бо інші або ж старі, або ж ще замолоді для праці. І Доми для старших, і Дитячі ясла для найменших — все це ми підтримуємо і здійснюємо в міру наших спроможностей, — розповідає Президент ЗУАДК у, і хоча на його обличчі завжди мерехтить приємний усміх, та видно на нім і турботу, й журбу, бо не все можна за усмішкою сховати. Але ці турботи... — це ж фактично наші, шановні читачі, з вами турботи, адже вони стосуються всіх нас. Тим часом, згоріла «Колія» на ЗУАДК дала пошкодило заледве 5000 дол., коли в самій Західній Німеччині потрібно понад 10 000 доларів, щоб праця не спинилася і не тігла.

Перше і основне завдання ЗУАДК у — допомога українцям в Україні, стверджує д-р В. Гала, — віддало, бо здійснювати його не дозволив совєтський уряд. Друге завдання — допомога українцям поза межами України, як і третє — допомога українцям і американцям українського походження в потребі в самих ЗДА — ЗУАДК виконує, і в цій діяльності кількість наших проблем та завдань не зменшується, а зростає. У наступному числі «Свободи» сплинемо на кількох пекучих справах.

(Закінчення буде)

СВЯТКУВАННЯ ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНІСТІ В СТОЛИЦІ КАНАДИ

СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ І БАЛЬ В ОТТАВІ

Зліва направо стоять: інж. М. Світуха — голова КУК в Оттаві, пані Гайдаш — дружина посла д-ра С. Гайдаша, сенатор Павло Юзик, пані І. Світуха, сенатор Джон Коннеллі — провідник уряду в Сенаті Канади, головний промовець на бенкеті, пані Г. Михальчук, сенатор Іван Гнатюшин — другий промовець на бенкеті, пані Гнатюшин — дружина сенатора, посол д-р С. Гайдаш — парламентарний секретар міністерства північних територій, проф. д-р К. Біда — професор університету в Оттаві

Порівняльно не чісленна українська громада Оттави спромоглася цього року на відзначення Дня Української Державності і Соборності разом з адміністративними і культурними організаціями. На бенкеті і балі було присутніх багато визначних гостей, між ними сенатор Павло Юзик з ружиною, посол д-р С. Гайдаш з дружиною, професори університету Оттави д-р К. Біда, професор А. Романюк та інші. Бенкетом проводив голова КУК інж. М. Світуха. В розважальній частині бенкету і на завісі виступав квартет «Верховина» з Торонта під керівництвом пані О. Глібович. Французький шкідливий Лс Друа» помістив гарний і точний опис та змилував цієї імпрези.

В неділю 29-го січня відбулася святкова академія, присвячена Річниці Державності і Соборності України, в програмі якої змістовно доповнило виголосив д-р М. Кушпет з Торонта. В мистецькій частині виступили квартет «Верховина» і хор української православної громади під проводом п. І. Токаріка. Представники українських молодіжних організацій зложили символічний вінок в пам'ять всіх полеглих за волю України. На закінчення академії голова КУК відчитав текст маніфесту про скликання Світового Конгресу Вільних Українців.

Цьогорічні святкування в Оттаві справили на всіх присутніх незабутні враження і були доказом, що працюючи об'єднаними силами і ставлячи наші імпрези на високому рівні, українська спільнота може досягти надпересічних успіхів.

Н. Н.

Шикаго, Ілл.

Крутянське свято молоді

Шикаго було заспане снігом і транспорт був спаралізований, а проте відбулася успішна Крутянська Академія в домі СУМА. Свято Крут влаштували молоді організації: ОДУМ, Українська Студентська Громада, осередки СУМА ім. М. Павлушкова, ім. Ів. Богун та ім. Крут та Плас.

В українських катедрах відбулися панахиди по герою Крут з участю делегації ОДУМ-у. СУМА та українського воєнця. Члени ОДУМ-у, який був цього року господарем свята Крут, роздали під церквою понад тисячу листочок, повідомляючи громадянство, що молоді не злякалася снігу, і Академія Крут відбулася, як заплановано.

Осередок СУМА ім. Павлушкова подбав за прикрашення залу та сцени. Крутянську академію відкрив вступним словом пан Іванченко (ОДУМ) та оголосив промову. Свято було доповнено прочитанням членом СУМА Мирон Кулас. Вірш «Ще зброї гриміти» Вадима Саарога, присвячений подіям під Крутами, продекларувала Валя Пошиванчик

(ОДУМ), а в'язку українських пісень «Журавлі» відграв на фортепіані Юрій Дітсдорф (ОДУМ).

Духова оркестра осередку СУМА ім. Павлушкова під керівництвом Михайла Годіла виконала: «Тугу за батьківщиною» та «Увертюру УПА» і «Слава, слава, слава» — муз. Ів. Поволячека. Струнна оркестра ОДУМ-у під керівництвом Анастасії Лупи виконала в'язку українських пісень спеціально для свята Крут підбіраючи, марш «Ми об'їхали землю навколо» та «Ще не вмерла України».

Мистецькі одиниці: юнацький хор СУМА та ансамбль бандуристів ОДУМ-у не виступали, хоч і були подані в програмі, через відсутність численних хористів та музикантів, які мешкають далеко від місця імпрези, організації та місця імпрези, і не мали змоги приїхати через брак транспорту.

Крутянський Комітет Молоді щиро дякує нашій пресі та радіопередавачам за безкоштовне повідомлення про імпрезу Крут, щиро дякує громадянству і молоді, що не побоялися снігу й пішки прийшли, щоб відзначити тих, хто не покаяв свого життя в ті тяжкі кінцеві дні січня 1918 р.

Реф. преси Крутянського Комітету

РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ

СІЧНЕВІ РОКОСНИНІ В АКРОНІ, Огайо.

Посадник міста Акрону, п. Джон С. Баллард підписує прокламацію про День Української Державності. Зліва направо: п. А. Дурбак, п. С. Іванюк, проф. д-р Т. Мацьків, голова місцевого УККА, п. О. Качала, п-на І. Гала, п. М. Шквар, п. Т. Баран, п. В. Пулк, п-на І. Іванюк, д-р В. Білецький, о. Т. Дурбак, п. Е. Жеребняк.

Акронська громада поставила величаво відсвяткувати велике українське свято — Проголошення Державності та Соборності України. Вирішено, що свято повинно відбутися в університеті в Акроні з участю Українського Хору «Дніпро» з Клівленду. Реалізацію цього плану перебрал д-р Теодор Мацьків, професор Акронського університету й голова УККА в Акроні. Він почав заходи, щоб це свято відбулося в театральній залі Акронського університету. Завдяки своїм зв'язкам, д-р Мацьків осягнув те, що Громадсько-Виховний Інститут при Акронському університеті та Сло-в'янський Клуб, погодилися спільно з місцевим УККА очолювати Свято 22-го Січня.

Роківина свята Державності України попередньо проголошенням дня 22-го січня «Українським Днем Державності» та виданням прокламації, яку підписав посадник міста Акрону, п. Джон С. Баллард, в присутності численної української делегації. Від американської газети, «Акрон Бізон Джернал» був репортер, який зрозумів світліну, яку надруковано в тій же газеті 21 січня.

Свято почалося в 7:30. Прибуло багато осіб. Свято відкрив п. Чарльз В. Влер, директор Громадсько-Виховного Інституту, пояснюючи в англійській мові, що українська громада Акрону святкує 49-ті роковини Проголошення Державності та 48-мі роковини Проголошення Соборності Українських Земель.

Від Університету та професорського збору привітав гостей проф. д-р Георг В. Кнеппер, декан філософського факультету, який згадав, що вже в 1917 р. Американський Конгрес ухвалив, а тодішній президент, Вудро Вільсон, підписав прокламацію Українського Дня в Америці. Згадав теж про вклад української спільноти до американської культури, зазначивши при тому, що свої інформації про історичний розвиток України завдячує проф. Мацькову, який час від часу дає доповіді з діяльності східно-європейської історії.

По-українськи та по-англійськи привітав гостей проф. Мацьків від УККА та від Сло-в'янського Клубу в Акронському університеті. Він сказав, що є гордий з того, що 22-го Січня Америки віддає трибут українській культурі та аспіраціям українського народу.

Проклямація «Дня Української Незалежності» відчитав п. Григорій Жеребняк. Доповідь про світлі «Січневі Роківини» по-англійськи виконав Олег Качала, студент міс. університету.

Дальшими точками програми проводив диригент хор «Дніпро» Євген Садовський з Клівленду. Під його провідом мужський хор відспівав пісню «Гетьмани» з теноровим солом п. Юрія Орішківця, «Іван Підкова», з солом п. О. Мороз (тенор), п. Ю. Полянського (бас), «Закувала та сина зозуля» — П. Орішківця, з солом Ю. Орішківця.

Скрипковий ансамбль відіграв, при фортепіановому супроводі п. Марти Савчак — Кравець «Українську Думку» — М. Безкоровайного і Елєгію оп. 41 М. Лисенка, проф. Мирон Шаля. Жін. хор «Дніпро» під диригентурою п. Садовського відспівав «Зорі ясні» і «Кисне мій» І. Шамо з солом п. Н. Якимів (сопрано), «Віщі мові віщі» — М.

Гринишина з солом п. Ю. Орішківця (тенор). «Туман хвилями лягас» — М. Лисенка. Всі мистецькі точки публіка нагороджувала буреві оплесками. На довшою публіку, при закінченні хорівого виступу, хор відспівав додаткову пісню: «Гандзя» з сопрановим солом Наді Якимів (А вже весна).

По Академії в парохіальній залі Укр. Католическої Парохії відбулось скромне прийняття для хористів хор «Дніпро», влаштоване відділом «Союзу Українок», ч. 7 ім. Л. Українки. При чій нагоді проф. Мацьків згадав, що 50 літ тому мало хто з чужинців про Україну в Акроні знав, а нині святкували ми впрочіть Свято Державності в американському університеті і в святі брали участь не лише українці, але й американці. Декан філософського факультету Акр. Університету д-р Кнеппер тепло говорив про українську історію.

Свято увінчалось гарним успіхом завдяки хорам «Дніпро» з Клівленду. За ширий гостинний виступ в Академії проф. Мацьків зложив диригентів хор Садовському і хористам, проф. Шалянові, найкращу подяку.

Парохію міс. Укр. Католическої Парохії о. Т. Дурбак висловив радість з успішної Січневої Академії. За ширий внесок Академії, бо була вона найкращою з досі в Акроні влаштуваннях, а то завдяки ініціативі і заходам проф. Теодора Мацькова. Під його провідом міс. Відділ УККА очолює. Він організував для української громади викладу на політичній, економічній і медичній темі. В попередніх роках, в Акронському університеті організував і буде вести у весняному семестрі 1967 р. курс історії України для студентів українців і не-українців.

З призначенням парох висловився про хор «Дніпро» і його диригента п. Євгена Садовського і побажав хорістам і славному диригенту, проф. Шалянові, студентів Качалі якнайкращих успіхів в будучому.

Євгенія Жеребняк по англійськи поділилась милим враженням з успішною влаштуванням «Січневої Академії». Голова хор «Дніпро» інж. Тренієвський з Клівленду казав, що українці в Америці пробували влаштувати національне свято в університеті, на жаль безуспішно. Мало робиться в цьому напрямі, а мала громада в Акроні може бути прикладом. Наше завдання збудити вільний світ і показати, що є українська нація, яка бажає на волі жити. Коли прийде пора, відповідна ситуація, світ належить про неї буде знати, бо Україна не має волі. Міжнародна справедливість мусить прийти від вільного світу.

На прийнятті були американські гості. З призначенням по Академії і мистецькі точки в програмі свята висловились п. Мері Чересов — заст. директора Громадсько-Виховного Інституту при Акронському Університеті.

Л. В.

В УССР СТВОРЕНО УПРАВЛІННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ

Як інформують «Культура і життя» від 5 лютого, в Києві створено Республіканське Управління Захисту Авторських Прав письменників і композиторів; головою Ради УЗАП став М. Зарудий. Подібні Управління постають і в інших республіках СССР.

Клівленд, Огайо

Цього року, лещо відмінивши від попередніх років, ціла українська громада Метрополітального Клівленду об'єднала відзначити Роківини Української Державності і Соборності.

Губернатор сестру Огайо Джеймс Родес, майор Велікого Клівленду Ралф С. Локер та майор міста Парми Н. Дей видали прокламацію, проголошуючи 22. січня Днем Української Незалежності.

Свято почалося відспіванням американського гімну, що його виконав п. Ю. Орішків, а після цього голова місцевого Відділу УККА, мец. С. Волянник, відкриваючи святкування, вказав на державницьку зрілість українського народу та його негнугу волю і віру в невідступність Духа Свободи української нації у стремленні до повної його державної незалежності.

Інж. М. Хроноват відчитав ІУ Універсал, а п. В. Базарко прочитав всі три авторські прокламації Українського Дня.

Добрий реферат прочитав п. полк. А. Гончаренко. Музичні точки програми почалися фортепіановим солом панни О. Джуман, студентки Клівлендського Музичного Інституту, яка відіграла фантазію Моцарта д-моль та свою власну композицію «Спогади». Гра її викінчена, ніжні удари по клавішах відбивають вдумливі тони, що їх піаністка

старастя передати слухачам та навізати з ними повний контакт, що їй цілком вдалося. Треба підкреслити, що п. О. Джуман попри свої студійні знахідки час і на суспільну працю на терені місцевого СУМА.

Зі зрозумінням з патосом, п. М. Адамович відіграв Олеся «Живи, Україно».

З насолодою вслухувались принаймні в гру відомого клівлендського скрипала проф. УМІ п. М. Шпана, який відіграв «Українську думку» Безкоровайного та композицію Лисенка.

Кінцевою точкою програми був виступ хор «Дніпро» під диригентурою п. С. Садовського, який відспівав пісні: «Гетьмани» та «Підкова» Лисенка, «Зозуля» Лисенського та «Марш Дивізії» — композиція самого диригента хор.

Усі пісні виконані добре, викінчення досконале. Видно велику дисциплінованість хорі. Знаменною акомпаніаторкою ввечора була пані М. Савчак — Кравець.

Після виступу хор п. В. Іванчук відчитав Резолюцію — протест проти поновлення України, переслідування її діячів культури та русифікації українського народу. Протест схвалено численно зібраною публікою.

Співом національного українського гімну закінчено Свято.

Е. В.

Рочестер, Н. Й.

Наша громада урочисто відзначила той незабутній день, коли по всій Україні дзвони задзвонили і всьому народові сповістило про Українську Самостійну Незалежну Соборну Державу.

Свято відкрив місцевий голова УККА адвокат В. Андрушин. Апелю комбатантів і удекорованих нагороджених хрестами бавиших учасників визвольних змагань перш за все місцевому відділу ОБВУА. Це ж свідки учасники подій 1918 і 1919 років. Коли д-р Рубінгер дав команду «Струнко!», — перед моїми очима з'явився образ Кисва, Софійський собор і та горда постать Хмельницького, що гордо держав булаву і усміхався та радів разом із нами. Хто не був свідком цієї великої історичної події, той не може собі уявити тієї величч. Зі всіх сторін неслося «Слава, Слава Україні!» Так це було. Жаль стиснуло мого серце за минуле, болюча слеза покрила мого обличчя. Чому сталося так? А не інакше!

А. Карабіневич

Трентон, Н. Дж.

В середу 18 січня делегацію українців міста Трентону прийняв майор міста Кармен Армента, який підписав прокламацію, проголошуючи 22 січня Днем Української Незалежності. В неділю 22 січня перед Сіт Гол був відіганий український синьо-жовтий прапор побіч зоряного американського. Того ж дня в українських церквах міста Трентону відправляли Богослуження і намірені українського народу та його державності.

Вечором того ж дня в залі Української Католицескої Парохії місцевий Відділ УККА влаштував святкову Академію. Соліст баритон п. С. Шелкевич при акомпаніменті панни Марії Рафткович відспівав американський гімн. Хор і оркестр СУМА під диригентурою проф. Вол. Тритак виконали декілька українських пісень. Чистий прихід з цієї святкової Академії призначено на наші наші установи НТШ та «ВАН».

Д. Ф.

БРІДЖПОРТ, Конн.

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УККА

29-го січня о год. 3-ій по пол. в Укр. Нар. Домі, 500 «алетт» ст., відбулися Річні Загальні Збори Відділу УККА.

На передсідника Зборів вибрано А. Фалька, а на секретаря О. Самчука. По звітах і прав, дискусії над звітами і ухваленню уступачив і праві абсолютній, приступлено до вибору нової Управи. На 1967 р. вибрано таку Управу: голова — Анастасія Фалько, заст. голови — Василь Пелешук, секретар — Яков Гур, касир — Володимир Суєда, культ. освіт. реф. — Олександр Самчук, організаційний реф. — Володимир Боложин. Контрольна Комісія: Мирослав Стахів, Тарас Сливинський і Богдан Романів.

На Зборах говорилося найбільше про збірку Національного Фонду, про наладнання співпраці з усіх українських громадах, та про притягнення молоді до праці з Відділом УККА.

Яр. Гур

ЯКЩО ВИ НАБЛИЖАЄТЕСЯ ДО 65 РОКУ ЖИТТЯ, забезпечіть, коли Ви незабезпечені, та підняти своє забезпечення, коли воно недостатнє. УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ забезпечує до 65 року. Зробіть це зараз, потім буде запізно!

СТОРИЧКА УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

„Кооперативна Громада“ у Вінніпегу разом із Українською Вільною Академією Наук 29 січня спільною сесією відзначили роковини 100-річчя української кооперації.

Сесію відкрив президент УВАН, проф. Я. Рудницький, вітаючи прийнятих від УВАН і висловив жаль, що в сьогоднішній сесії не зможе взяти участі д-р М. І. Мандриця, який нагло захворів і перебуває тепер у лікарні. Д-р М. І. Мандриця мав говорити про працю української кооперації під час творення української державності в рр. 1917-1920. До головної доповіді проф. Я. Рудницького попросив інженера А. Качора, відомого кооператора і члена УВАН.

Інж. А. Качор, як голова „Кооперативної Громади“, привітав усіх збірників, а зокрема представників українських кооперативів у Вінніпегу, які збиралися на це скромне свято, щоб відзначити 100-річчя існування української кооперації, яка розпочала свою діяльність в Україні в 1866 році.

У своїй доповіді інж. А. Качор, навіваючи до 100-річчя Канади, згадав про початки українського національного ідентифікації, яке відбувалося в тому самому часі, коли Канада оформлювалася в самостійну державу. Далі доповідач нахвилював коротку історію української кооперації в Україні з кінцем ХІХ і з початком ХХ сторіччя, згадав про ролі Харківського національного університету, заснованого в 1805 році, який скоро став центром літературного, наукового й суспільно-громадського життя. Зокрема сплинали над науковими і публіцистичними працями Миколи Костомарова, згадав про ролі Кирило - Методієвського Братства, як першого передвісника пізніших Громад і взагалі організацій національного життя з виразною програмою, яка нахвилювала в однопартійний лад в Україні, спертій на засадах християнської моралі, братньої любові і соціальної справедливості.

Інж. А. Качор переповів історію Громад у Петербурзі, Харкові Києві та в інших містах, згадав головних діячів тої доби і щойно на тому тлі вивів історію першого споживчого товариства в Україні, заснованого 6 жовтня 1866 р. в Харкові, яке зворулювалося на прикладі англійського Рочдальського Товариства. Тут оповідач з'ясував основні засади рочдальського Товариства, які стали основою споживчої кооперації в цілому світі.

Відтак доповідач подав історію Харківського Споживчого Товариства, згадуючи

докладніше про перших піонерів кооперативної думки і чину в Україні, а саме: Миколу Балліна, Віктора Козлова і А. Брилянова. Відтак нахвилював їхні заслуги для кооперативного руху в Україні, згадуючи теж про Київське Споживче Товариство і про його діячів з проф. М. Зібером на чолі.

На кінець доповіді інж. А. Качор зробив підсумки праці української кооперації до першої світової війни, в часі української державності та між дома світовими війнами на всіх землях України, де що довше спливаючи над дуже позитивною роллю української кооперації в часі революції і будови української держави на східних землях України і про „кооперативну республіку“ української кооперації під окупацією Польщі, називаючи головних діячів цього руху. Згадав також про початки і розвиток українських кооперативів, зокрема кредитних, в Канаді і ЗДА, які продовжують світлі традиції нашої кооперації: служити українській громаді.

З черги забрав слово інж. В. Топольницький, відомий кооперативний діяч і піонер цього руху серед українців у Канаді, який у доповіді інж. А. Качора, переказав історію початків кооперативної праці в Канаді, згадуючи про проф. І. Боберського, І. Гуляка, про „Нову Громаду“ в Саскатуні, про „Калину“ і „Карпатів“ у Вінніпегу, про потребу вишколу нових кадрів кооперативних працівників, а зокрема про брак провідників до кооперативної ідеї і хотіли тим ідеєю слухати.

Після слова інж. В. Топольницького, проф. Я. Рудницький розпочав дискусію над доповідями, висказуючи побажання і потреби кооперативної на дб у о в и для українських кооперативів у Канаді, поширення наших зв'язків на цьому відношенні з англійським і французьким світом, а зокрема з нагоди 100-річчя Канади варто похити українським кооператорам до Квебеку, до місцевості Леві, де народилася канадійська кредитна кооперативна.

В дискусії брали участь інж. М. Залозецький, інж. М. Боровський, мгр М. Мельник, а на пропозицію пані І. Качор прийняв переселити привіт хворому д-рові М. Мандриці.

Кінцевим коротким словом проф. Я. Рудницького і інж. А. Качора закінчилися це скромне, але за часом гарне й потрібне свято відзначити 100-річчя української кооперації у Вінніпегу.

А. Б.

ПАМ'ЯТНИК Д-РОВІ В. КИЖИКОВІ

Під повним наголовком поміщена в ч. 15 „Свободи“ з 26-го січня нотатка про постання в Західній Німеччині під головуством о. Проскурницького Громадського Комітету для збирання фондів і поставлення пам'ятника на могилі адвоката з Янова, пор. УГА, політв'язня д-ра Володимира Кижика.

Св. п. д-р В. Кижика пізнав з початком липня 1919 року як начальника Польового Суду III-го Корпусу У. Г. А. Був він в ранзі сотника (адвоката). Зустрічався з ним в старшинській харчівні штабу Корпусу та мав не раз нагоду з ним розмовляти. Пізнав я в ньому шляхетного серця людину, широго патріота, високих моральних кваліфікацій старшину та відданого своїй професійній праці правника. Про його увагу до мене як вихователя після тяжкого поранення в ногу мав я нагоду переконатися у Хвастові. Тоді був я уже приданий до Штабу Корпусу та працював там, хоч не міг ще добре ходити. Канцелярія Штабу примістилася була при залізничному шляху по одній його стороні, старшинська харчівня по другій. Мостом понад залізничну дорогу треба було ходити зі Штабу до харчівні. На міст провадили високі залізні сходи. Для мене хождження по сходах було тяжке. І св. п. сот. д-р В. Кижик кілька разів проводив мене, взявши під руку по сходах. Я був підкорунжик, і сотник, та ще й начальник Польового Суду аж ніяк не був мені товаришем, але добряча людина все старалася зробити іншим добро.

З тих часів запам'ятав я собі цей інший випадок. Було це мабуть під час нашого короткого постою в Козятині, саме під час подібного походу українських Арій на Київ. Одного дня довідався я, що незадовго має відбутися суд над хор. Процевим та те, що він стріляв з револьвера та поранив пор. Н. Прізвича забув. Хор. П. — це мій товариш з 1-ої класи української Гімназії в Станіславові, що пізніше перенісся до іншої школи і вдруге зустріли ми в австрійській старшинській школі в Камініці Струмиловій та там разом перевели роззброєння школи. Хор. П. мав тоді відповідальне завдання змобілізувати в докошишних селах якнайбільше молодих людей, що по доконанім роззброєнні школи мали відійти до наших казарм під його проводом та бути помічниками в дальшій дії. З того завдання хор. П. виявився прекрасно: ввечері 31-го жовтня 1918 р. зібрався в недалекий лісі коло 200 молодих людей, а на рано 1-го листопада 1918 р. прийшло з поблизу сіл

багато селянських підвод з харчами.

Це все пригадав я собі про хор. П., і мені стало жаль, що він полав в таку халепу та ще із-за дівчини. В одній з розмов зі сот. Кижиком я представив йому хор. П. таким, яким я його знав. Чи мої слова мали вплив на вислід розправи на видання присуду — цього я не знаю, однак присуд був дуже лагідний, бо хор. П. випущено негайно на волю.

Одною з маркантніших рис вдачі вдачі св. п. д-ра В. Кижика була його велика скромність та нехвіта виставляти свою особу надто вперед. І так, коли ми були в таборі для полонених в Туколі та перейшли зі землями до бараків збудованих з „хвильстої бланки“, штаб Корпусу та старшини II-ої бригади зайняли барак ч. 7. В бараці були поверхові ліжка — прічі. Вищі рангою старшини займали вигідніші ліжка внизу, однак св. п. д-р Кижик — не знав з якої причини не хотів датися намовити на те, щоб зайняти ліжко внизу, лише вибрав собі місце „на поверсі“, куди було невідгукливо вислизати. Незрозумілим для мене є й те, що на знімці старшин та підхорунжих Штабу III-го Гал. Корпусу, що поміщена на стор. 572 1-го тому твору „Українська Галицька Армія“ нема сот. — судді д-ра В. Кижика, хоч там є всі три його співпрацівники з польового Суду III-го Корпусу, а саме пор. — суддя д-р Хичій, пор. — суддя д-р Роман Ставничий та чет. суддя д-р Франц Баб'як. Мабути знов і знов з самої скромності та неохоти „виставлятися“ не став він до тої знімки. Тому я й не надто дивуюся тому, що його знайомі, а може й приятелі, що займаються збиранням на пам'ятник на його могилі не подали правдивого його військового ступня. Покійний не любив про себе говорити, не згадував видно своїх воєнно-визвольних часів УГА.

На нас, зокрема його товаришам зборі, лежить обов'язок зберегти його пам'ять серед нас та своїми датами причинитися до згинення на його могилі гідного його пам'яті пам'ятника. Пересилаючи на вказану адресу свій скромний латок на повноту цілу у вигляді 10 дол., звертаюся з проханням цією дорогою до всіх колишніх старшин III-го Галицького Корпусу зложити свою лепту на побудову пам'ятника на могилі Незабутнього сотника судді — доктора Володимира Кижика та переслати її на адресу, що була подана в ч. 15 „Свободи“.

М. Дем'янчук

Адреса: Bayerische Hypotheken und Wechsel Bank Filiale Regensburg, Landshuter Strasse Kontonr. 2238-La Petryschyn P. Grabstein Dr. Kizyk.

НА НАШІ. НЕ СВОЇ ЗЕМЛІ
(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

УКРАЇНСЬКЕ ВІНО ПОСИЛАЮТЬ ДО МОНТРЕАЛЮ

У селі Козацькому на Херсонщині, над Дніпром, розташувалася кілька радгоспів, які продукують такі вина „Океанит України“, „Надніпрянське“, „Пелікану“ та ін. Зразки цих виборних вин понадирують на Світову виставку в Монреалі, але... „совєтські вини виробі“, бо ж Україна не має свого павільону.

ПОЛЮЮТЬ НА ДИКИХ КАБАНІВ

„Комсомольська правда“ з 7 лютого, в замітці „Трофей в два центри“, розповідала, що „кілька років тому в лісі під Дніпропетровськом було завезено з Усирійської тайги 40 диких кабанів. Вони розподілялись і в цьому році вперше на них дозволено полювати“. Газета повідомляла, що найбільшого кабана забив учитель Ольхівський із Дніпропетровська, який одержав найвищу нагороду — „кабанячий хвіст“. Не відомо, хто одержав 200 кілограмів м'яса...

ВОДНА ЕРОЗІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ

„Молодь України“ від 8-го лютого повідомляла, що тепер „за даними Українського наукового дослідного ін-

ституту, на Україні нею вражено 25% земель. На них щорічно не добирастся врожаю. Грунт вивинається. Разом з ним виносяться поживні речовини, продукти ерозії потрапляють на поля, луки, у стави. Ось чому посуху мільйони звужуються басейни наших рік... Крім виборних вин понадирують на Світову виставку в Монреалі, але... „совєтські вини виробі“, бо ж Україна не має свого павільону.

ВИПОМПУЮТЬ ДОНБАС

„Тепер шахтарі Донецької області добувають за один рік утричі з лишнім більше вугілля, ніж уся царська Росія в 1913 році“, — хвалиться московська „Правда“ від 5 лютого. Тому на ті шахти кинено найкращі машини, наслано дуже багато шахтарів з Росії, а в самому місті Донецьку збудовано в подяку за грабунок — три театри, оперу, 18 палаців культури, 48 клубів, філармонію, ляльковий театр, 19 кінотеатрів і 56 професійних студій тощо. І майже всюди там лунає російська мова...

80-ЛІТТЯ ПРОФ. Б. ЗАГАЙНЕВИЧА

5-го лютого проф. Богдан Загайкевич сповнилося 80 літ життя. Ювілята з його 80-літтям привітало Матірнє Товариство ім. Т. Шевченка, окремо проф. Роман Смаль - Стоцький, інж. Р. Кобиринський, Вільна Академія Наук, проф. В. Мияковський, проф. Д. Горнякєвич та багато інших наспіло поздоровлено.

З приводу такої радісної події збиралася вся сім'я: одні доньки із чоловіками, одна п. Христина Пацлавська прибула з Вашингтону, а при другій — пані Олені Мельничук Ювілят проживав в Кренфорді. Були обидва сини: Володимир та Орест із своїми дружинами та син брата Ювілят з дружиною п. ін. Р. Загайкевич. Ред. Петро Якимів Ювілята особисто, додатково від Н. Т. Ш. а п. Людмила Гриняк, вдова по пок. проф. д-р Свєтенові Гринякові, якого на Словацькій з а м о р д у в а л и партизани, вітала від УВАН, бажаючи Ювілятові проживати це довгі роки.

Бурхливе та велике трудолюбиве життя пройшов наш Ювілят. Народжений в Тернополі, батько був гімназійний учитель, вже на третьому році життя Ювілята помер, а десь на 9-му померла й мати. Гімназію навчав у Тернополі, а покінчив її у Львові, де закінчив університет. Брав живу участь у студ. житті. Брат — д-р Володимир, відомий посол

до Варш. союму, відкрив адвокатську канцелярію в Петербурзі перед першою світовою війною, і туди прийшов наш Ювілят, оперу до польської, а потім до української гімназії.

Пройшов всі епопеї Вільних Змагань. Полав у руки більшовиків, і тільки Провидіння врятувало від розстрілу. Вигладав у Харкові для червоних старшин, побував у Москві, бо займався пам'ятками старовини. Був у дружини Троцького, Панава майже всю нашу еліту в Києві.

Щасливо втік до Польщі, по різних пригодах опинився знову в Перемишлі, якому віддав весь запал свого життя на різних відтинках багатогранного життя. Очоловав музей „Стригівор“ та був членом ч. де всіх товариств. За побути більшовиків пережив усі страхоти цього проклятого режиму. За німців був заст. гол. УДК. Потім емігрував, спершу в Австрію, потім Німеччину — Берхтсгаден, а врешті Америку, в якій скористався із „привілею“ фіз. робітника, а тепер проживав, як згадано, при дітях. В цьому терені пірнув знову в наукову працю, даючи доклад в НТШ і УВАН.

З приводу 80-ліття Ювілята НТШ приготувало вечір, присвячений йому.

Намніг і многі літа, Пана Професоре!

Петро Яким

Гюстон, Техас

ДЕСЯТИРІЧЧЯ ПАРОХІЙ І ГРОМАДИ

Громада українців, згуртованих при Українській Католицькій Церкві в Гюстоні, цього 1967 року святкує десятиліття повстання єдиної в Техасі української Парохії й громади.

Неослабні простори, щедрий одарований природою Техасу, з його лагідним кліматом, — вже від понад століття літ притягають до себе великі маси підприємих імігрантів із Скандинавії та Німеччини. Рівно ж чехи та поляки осіли тут віддавна великими гніздами, і досягли високий рівень добробуту і культурно-політичного значення.

Лише, притиснені красою, нуждою, галиччю та зарплатськими русинами, приїхавши до Америки, до північно-східних степів, хапалися тут за першу-ліпшу працю і осідали настало при ковальнях та промислових закладах. На Далекій Півдний Захід, до Техасу, лише випадково попадали нечисленні українці.

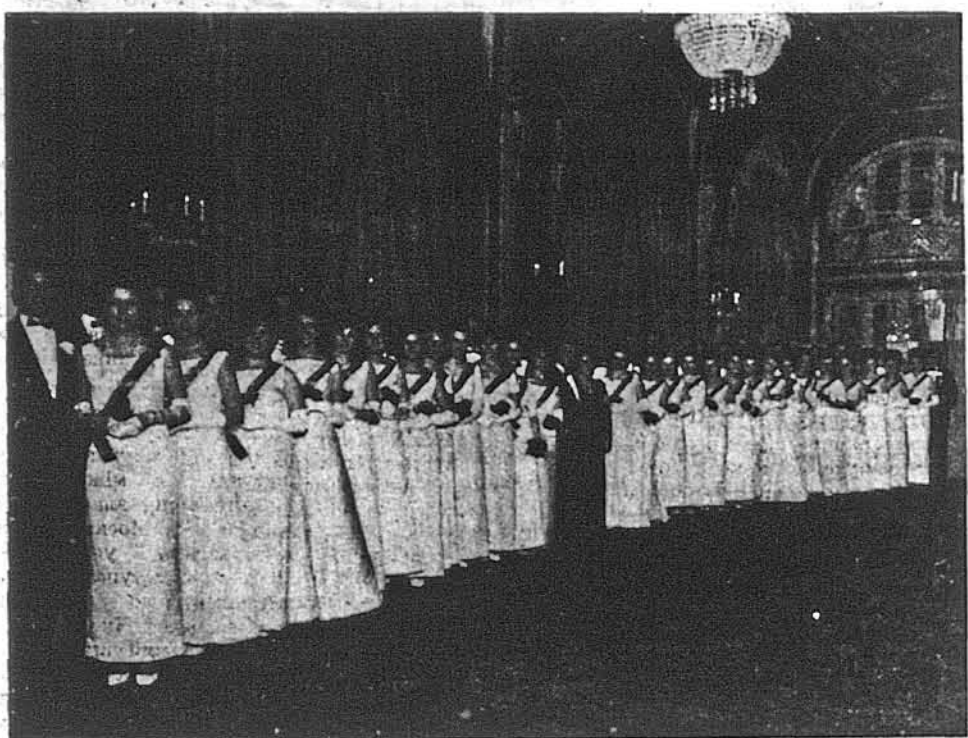
Таким був галичанин Михайло Балабан, якого доля занесла, ще перед першою Світовою війною, до Гюстону. Доля Балабанові виявилася прихильною, і він своєю інтелекцією, пильною працею і строгою тверезістю доборовив в Гюстоні поважних мистків та суспільного становича. По другій світовій війні пан Михайло спробиав в таборі Ді-Пі в Німеччині свого братанця — Віктора. За поміччю дядькових зв'язків і кредитів пан Віктор Балабан уже в скорому часі доборовив порядного гроша на контрафактних працях при митно вікон у гюстонських марадерках та веденню модерного мотельного будучи людьми національно свідомими та суспільно активними, дядько і небаж Балабани стали спростовувати заїхавши до Гюстону з сходу ЗДА знайомих українців. Декого з них Балабани оселили на своїй земельній посілости, розпарцелювавши її по низькій ціні на довготермінові сплати. Таким чином поствала невеличка вуличка в північно-західній частині Гюстону так звана „Балабанівка“, заселена робітничими українськими родинами. Тут побіч галичан, є козак із Кубані і бушва колгоспники з Подтавщини, що із сльозами на очах показує вам чисто одягнених дітей своїх, що ходять і до американської і до української школи, показує свою хату, свої меблі, про які й і не снилося в „халасивому“ с о в с т ському раю... Коли число українських родин в Гюстоні сягнуло число понад десятку, повстала думка про заложення в Гюстоні української като-

лицької Церкви і Парафії. Запросили до м. Гюстону священника о. Федоровича і під його проводом розпочалася праця. Балабани даку велику площу під церкву і парохію, але зробили посылити складки гринші, а також дали свою працю при будові церкви і скоро стала велика цегляна церква і українська парафіальна школа при ній.

У керівництві новоствореної парафії скоро отця Федоровича замінив отець д-р Дмитро Блажеєвський. Він енергійно й аперто продовжує розбудову цієї віддаленої, але дуже важливої церковно-національної української станиці.

Нині, по десяти роках праці о. Блажеєвського згордістю показує парохіальну площу, що, завдяки вдатній докупівлі сусідніх лотів, має обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народний Дім, який величезний зал, який ледки чи до рівності котра-будь із залів українських народних домів на Сході Америки, має ще обсяг три черги акра доброї землі. Показує церкву, парохіальний дім, Народний Дім і окремі будинки на варення і печення „барбекю“ на пікніки. Будова останніх будинків та їх улагодження нині закінчуються. Народ

ПІД ЗНАКОМ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ”

Презентація дебютанток на „Вечерницях Червоної Калини” в році 1966.
Пресередні організатори дебютанток: п-ні Христя Навроцька і інж. Іван Вінтоняк.

ДЕБЮТАНТКИ 1967

Нуся Балицька
Brooklyn, N.Y.

Христяна Білінська
Allentown, Pa.

За щорічним традиційним звичаєм, перешлепленням на ньюйоркський ґрунт зі Львова, в цьому році знову відбудуться Вечерниці „Червоної Калини” і знову будуть на них представлені українській громаді Дебютантки, себто молоді панночки, які вперше у своєму житті беруть участь у великій публічній заставі. Однаково Вечерниці „Червоної Калини”, як і введені ними вперше в українському карнавалі звичай дебютанток втішаються щороку великим успіхом.

Цьогорічними організаторами Дебютанток є знову пані Христя Навроцька та інж. Іван Вінтоняк. Привитас їх голова Головної Управи Об'єднання б. воєнків українців в Америці, д-р Володимир Галан. Аранжерами танків будуть Юрій Лопатинський і Володимир Гриньох — перший із них колишній старшина УПА, другий — Української Дивізії УНА. Гратиме за традицією оркестра „АМОР” і співатиме Ігор Раковський.

В одному буде зміна, але також не на гірше: минулорічні Вечерниці відбулися у бальній залі репрезентаційного готелю „Астор” на Бродвею, — але того будинку вже нема! Його знищили, щоб зробити місце для комерційного хмародеру, й тому і наші Вечерниці треба було перенести. Вони відбудуться у **ВЕЛИКІЙ БАЛЕВІЙ ЗАЛІ — GRAND BALL ROOM** — прегарного Гілтон-готелю в Нью Йорку при Шостій есені і 51-й вулиці (1335 Avenue of Americas). Система внутрішніх рухомих сходів („ескалейторів”) та вінд („елевейторів”) облекшус комунікацію. Прегарні простори кулюари спричиняться до милого переведення тієї культурної товариської імпрези.

НОВИНА: Вильовування стипендій для кандидаток, з-поміж Дебютанток!

Дарія Геча
North Plainfield, N.J.

Ірена Денисук
New York, N.Y.

Анна Іванівська
New Haven, Conn.

Хризанта Гамінська
Jackson Heights, N.Y.

Мирося Ковалів
New York, N.Y.

Орися Коберко
Yonkers, N.Y.

Галина Кохановська
North Bergen, N.J.

Henri Mees
Astoria, N.Y.

Нуся Павлів
Cohoes, N.Y.

Анна Подолук
Astoria, N.Y.

Гали Полегінська
Jersey City, N.J.

Ірена Росола
Kerhonkson, N.Y.

Рокосоліна О. Салак
Hartford, Conn.

Марта Салук
Newark, N.J.

Віра Слободян
Edison, N.J.

Патріція М. Стефала
West Orange, N.J.

Тереса Хижак
Jersey City, N.J.

Наталка Цьолю
Jersey City, N.J.

Надія Шевчук
Hillside, N.J.

Маруся Шевчук
New York, N.Y.

Звертаємо увагу:

Бенкет: зал TRIANON

Забави: GRAND BALL ROOM

Залишені квитки, можна купити при касі, дня 18-го лютого
від години 7-ої веч.

МАСМО ЧЕСТЬ ЗАПРОСИТИ ВАС З РОДИНОЮ

на

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ

„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ”

що відбудуться

в суботу, 18-го лютого 1967 року

у **ВЕЛИКІЙ БАЛЕВІЙ ЗАЛІ ГОТЕЛЮ NEW YORK HILTON** — 1335 Avenue of the Americas, New York, N.Y.

Презентація Дебютанток

Організація презентації дебютанток: ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА, інж. ІВАН ВІНТОНЯК

Аранжери: ЮРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ, ВОЛОДИМИР ГРИНЬОХ

Оркестра „АМОР” з учасню І. РАКОВСЬКОГО

БЕНКЕТ від 7-9 ВЕЧ.

Обов'язковий одяг **ВЕЧІРНІЙ**

ПОЧАТОК ЗАБАВИ в ГОД 9-ї ВЕЧОРА

Квитки можна набути: АРКА, 48 Іст 7-ма вул. — GR 3-3550 — ЕКО, 145 2nd Ave. — AL 4-0888

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

НАШ ЛЬВІВ

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗБІРНИК

під редакцією

ред. Лева Лепкого

Зміст: Микола Шлемкевич — Передмова. Ярослав Пастернак — Книжний город Львів. Володимир Дорошенко — Київ і Львів. (Про єдність українських земель та зв'язки і зносини між ними від прадавнини до нашого часу). Микола Андрусак — У 100-ліття Львова. Ярослав Рудницький — Назва Львів та її походження. Лев Лепкий — Під патиною віків. Михайло Галілей — Міщанство Львова. Володимир Січинський — Архітектура і мистецтво Львова. Лука Луців — Літературний Львів. Василь Витвицький — Український музичний Львів. Лев Ясінчук — Українське шкільництво у Львові. Володимир Білозор — Діти Львова... Лука Мишуга — В поході до волі. (Промова виголошена в Нью Йорку в 10-ліття Листопадового Зриву). Іван Кедрин — Чи справді Пшемонт?.. Василь Мурий — Львів осередком боротьби за український університет. Ярослав Гриневич — 28 червня 1914 р. у Львові. (Спомин). Никифор Гіряк — Львів у воєнних роках 1914-1918. Роман Купчинський — Село в міських боях (34-ті роковини зайняття Львова). Микола Пачовський — Вивіщення прапору. Володимир Калина — 3 листопадових боїв на Підзамчі. Іван Р. Костюк — Моя мати. Григор Лужницький — Місто св. Юра. Іван Керницький — Сіль землі. Роман Раковський — Львів — центральна української кооперації. Василь Лев — Львівська богема між двох війн. Ярослав Рудницький — Львівський говір. Володимир Січинський — Чужинці про Львів. Володимир Трембіцький — Львів і філателія. (Українські марки й наліпки з тематикою Львова). Лев Лепкий — Перемиська митра-корона. В обороні споконвічних прав. (Меморіал Державного Центру Української Народної Республіки до Американського Уряду). Our Lwiw (зміст по-англійськи). Бібліографія.

Ціна: \$3.00

Степан Ріпецький

УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРЕЛЦТВО

ВИЗВОЛЬНА ІДЕЯ І ЗБРОЙНИЙ ЧИН

Зміст: Передмова. Генеза і ріст української визвольної ідеї. Січове Стрілецтво до світової війни. Українські Січові Стрільці. Київські Січові Стрільці. Люди і проблеми. Згадувані поетичні твори. Примітки і бібліографія.

Ціна: \$6.00

Степан Ріпецький

БІБЛІОГРАФІЯ ДО ДЖЕРЕЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРЕЛЬЦІВ

Преса УСР. Книжки, статті і публікації в журналах, газетах і збірниках.

Ціна: \$2.00

Олекса Кузьма

ЛИСТОПАДОВІ ДНІ 1918 Р.

ІЗ ШКІЦАМИ

Зміст: Передмова. Україна чи Польща. Перед розпадом Австрії. В ім'я права самовизнання. Українська військова організація. Як переведено державний переворот. Перший день українського Львова. Польська босва організація. Польський збройний опір і перші українські невдачі. Під знаком безголов'я. Бої за головний двірцев. Польський наступ на центр міста. Під новою командою. Дальший польський натиск. В розгари боротьби. Польські невдачі і успіхи. Знову зміна команданта. В ім'я національної солідарності. Військова справа поза Львовом. Упадок Перемишля. На перехресних шляхах. Правнодержавне будівництво. По обох боках фронту. Операція на південному крилі. Операція на північному крилі. Операції по обох крилах. В пошуванні за силою. Становище корінної Польщі. Під знаком переговорів. На переломі. Після закінчення примир'я. Перед рішучою розправою. Зустріч двох нерівних сил. Відворот зі Львова. Кінцеві підсумки. Українські джерела. Польські джерела. Шкіци та ілюстрації.

Ціна: \$5.00

Д-р Лука Луців

СЛІДАМИ СТРЕЛЦЬКОЇ СЛАВИ

Ціна: \$1.00

Софія Тобілевич

РІДНІ ГОСТІ

СПОГАДИ З ЧАСІВ ПОВУТУ УСР-ів В РОЦІ 1918 НА УКРАЇНІ

...І серед всіх тяжких життів нашого обставин, одна сумна радість наповняє душу, що зі мною разом гуляють за вами всі добрі, чесні та шляхотні, що у вашій діяльності вміють цінувати всю вагу саможертви, яка вас юнаків і мужів зневольила йти на смерть та страждання і яка зробила з вас, в силу жахливих умовин, не лиш героїми але й мучениками, за волю України...

Ціна: \$0.50

ДО ЧИТАЧІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ ВИДАВ

„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“

В історії українського книжкового руху Видавництво „Червона Калина“, засноване ще у Львові учасниками Українських Визвольних Змагань, здобуло собі перше місце своїми творами військово-історичного характеру.

Продовжуючи започатковану з таким успіхом справу, відновлене в Нью Йорку 1951 року В-во „Червона Калина“ повпало собі завдання даліше видавання літератури — альбомів, збірників, праць і спогадів до історії Українських Визвольних Змагань. Водночас із цим Видавництво повпало собі за одно з перших завдань: упорядкування щасливо врятованого і набутого заходами Головної Управи Братства УСР архіву УСР і публікацію всього важливішого, що зберігається в цьому архіві. Видаючи щораз нові цінні книжки, Видавництво „Червона Калина“ не звертається до Громадянства, до українського загалу із закликами допомогти йому в цьому ділі, не вимагає пожертв, ні дотацій. Видавництво „Червона Калина“ прохає тільки набути книжки, збагатити ними свою бібліотеку.

Запрошуємо Вас вступити в члени нашої Кооперативи.

Один членський уніп виносить \$10.00. Одноразове вписове \$5.00.

Ген.-хор. д-р Р. Дашкевич

АРТИЛЕРІЯ БРИГАДИ СС В БОРОТБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА

Зміст: Перша батарея СС — організація Галицько-Буковинського Куреня Січових Стрільців. Відділ гарматів. Батерія СС мас гармати і коні. Коростнівський семінаристи. Батерія бере участь у боях. Офензива на Київ. У дорозі на Київ. Переворот Гетьмана Скоропадського. Список гарматів — старшин, підстаршин і рядовиків 1-ої батерії Січових Стрільців перед складенням зброї. Батерія СС у Запоріжжів. Гарматні СС у Білій Церкві. Повстання проти Гетьмана Скоропадського. Бій під Мотовилівкою. Облога Києва. Артилерійська група. Гарматна Бригада СС. Здобуття Києва. У здобутому Києві. Друга війна України із Соведами. Проголошення Соборності України. Поділ Гарматної Бригади СС на полки. Безпорядки в Україні. Бої на Лівобережжі і під Києвом. Гарматна Бригада СС у Чорному Острові. Усі стрілецькі батерії у боях. В. А. ЗАРИЦЬКИЙ: Історія 3-ої Легкої Батерії 4-го гарм. полку 1-ої Гарм. Бригади Січових Стрільців. Повернення 3-ої батерії з Трипілля до Києва. Контрнаступ Української Наддніпрянської Армії на схід від Збруча. Бої за здобуття станції Вапнярка. Бої за удержання станції Вапнярка. Ситуація на фронтах Української Армії з початком місяця вересня. Війна України з Добармією Денікіна — ворогом України ч. 2. Артилерія Січових Стрільців під Львовом. Артилерія Січових Стрільців у корпусі СС і офензива на Бердичів. Наступ поляків на Радивилів. Бої між Крем'янцем і Проскурвом. Офензива злучених Придніпрянської і Галицької Армії на Київ. Запасний Кіш Гарматної Бригади СС. Гарматна Бригада СС на фронті проти військ білої Росії. Кінець Гарматної Бригади СС.

Ціна: \$3.00

Валентин Сім'яніч

СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ

Цикл прегарних спогадів-оповідань, писаних своєрідним стилем видатного старшини-бойовика, мистця-скульптора.

Сторін: 124

Ціна: \$1.50

Мирон Заклинський

ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ

Громадський діяч, стрілецький ідеолог, вождь Листопадового зриву, Секретар військових справ ЗОУНР.

Ціна: \$1.50

Іван Кедрин-Рудницький

ВИКРИВЛЕНА ПРАВДА

Події в Україні у 1918 р. у кривому дзеркалі споминів д-ра Лонгіна Цегельського. Спростування невірних тверджень про участь і ролю УСР-ів в листопадовому перевороті та відповідь на статті Д. Богачевського.

Ціна: 60 цент.

Степан Ріпецький

ЛИСТОПАД 1918 РОКУ

Листопадовий зрив УСР, полк. Дмитро Вітовський — в кривому дзеркалі Л. Цегельського (Спростування і внясення невірних тверджень).

Ціна: \$1.00

В 50-РІЧЧЯ УСР

12 КОЛЬОРОВИХ КАРТОК

арт. маляра Едварда Козака

1. „А ми тую червону калину підіймемо“... (С. Чарнецький, Г. Трух — С. Чарнецький).
2. „Іхав стрілець на війноньку“... (УСР — М. Гайворонський).
3. „Чорнобривий моя, вижди, вижди, чим скоріш до вікна“... (Л. Лепкий).
4. „Ой, шумить, шумить та дівровонька“... (Р. Купчинський).
5. „Попереду Цяпка, під ним кінь дрімас“... (Л. Лепкий).
6. „Хто живий, вставай“... (О. Маковей — Ф. Колеса).
7. „А що один під'їжджа, на дівчиноньку гука“... (Народня).
8. „Ой зацвили сади білі“... (В. Бобинський — В. Крижанівський).
9. „Видиш, брате мій“... (В. Лепкий — Л. Лепкий).
10. „Заквітчали дівчатононька Стрілецьку могилу“... (Р. Купчинський).
11. „І снілося зночі дівчині“... (Л. Лепкий).
12. „Засумуй трембіто та по всьому світу“... (Р. Купчинський).

Ціна: \$2.00

В ПРИГОТУВАННІ:

Д-р Володимир Галан

БАТЕРІЯ СМЕРТИ

ЩОДЕННИК КОМАНДИРА

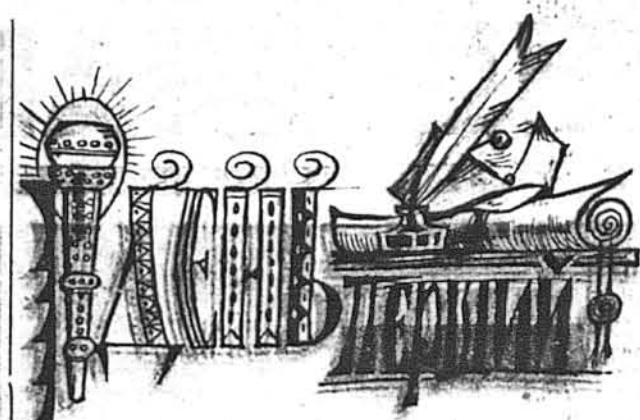
CHERVONA KALYNA

P.O. Box 507, Church St. Station
NEW YORK, N.Y. 10008

або

SVOBODA

P.O. Box 346
JERSEY CITY, N.J. 07303

кінчилася війна пизвольна,
Кривава, довга і могольна,
Дихнув на повні груди край.
Пашається своя державність,
Засуджує чужу неаданість,
І обіцяє рідний рай.

Багато, що в Стрільцях служили,
Споживши трохи, затужили
За товариством з давніх днів,
За пісню, що йшла між ними,
За суперечками смішними,
За блиском похідних вогнів.

Тож де могли, збирались знову
На пісню, чарку і розмову,
Для нарікань і для рад.
Та там ніколи не з'явився,
Мов здивачив чи образився,
Князь-лидар Цяпка-Скоропад.

Роман Купчинський

СКОРОПАД

ПОЕМА

Люксусове видання. Понад 50 ціло- і півсторінкових ілюстрацій

ЕДВАРДА КОЗАКА

Післяслово: Поема, її тло і автор — ІВАНА КЕДРИНА

...Критики можуть сперечатись щодо характеру того твору. Одні будуть його називати поемою-гротескою, другі ідилією, треті романтичною поемою. Яку б етикетку не причіпили тій поемі, вона читається з приємністю й легко, а молодь може її читати навіть із захопленням. Поема написана дзвінким ямбом, пронизана тонкою сатирою, іронією і гумором. В ній читач найде чудові описи природи і чудові поетичні образи. Автор поеми робить часті прогулянки в нашу історію і тонкою іронією шмагає наших політиків і політиканів. Автор відтворив в своїй поемі цілу галерею відомих стрілецьких типів, а з героїв поеми, Цяпки-Скоропада, зробив щось в роді українського Дон Кіхота, однак без невідлучного від того героя Санчо Панси. Коротке і змістовне післяслово до книжки написав редактор І. Кедрин-Рудницький. З того післяслова читач довідється про головні дієві особи поеми та про орден „Лицарів Залізної Остроги“. Окрема поема в поемі це ілюстрації Едварда Козака. Є їх близько 90. Від деяких з них не можна просто очей відірвати. Вони органічно зрослись із змістом поеми і забезпечують обидвом авторам довговічну славу. Книжку варт прочитати. Її читання дає читачеві повну насолоду.“ (3 рецензії С.В. в газеті „Український Голос“, Вісник, середа, 8-го лютого, 1967, з. 6).

Ціна: \$5.00

Накладом Головної Ради УСР з'явиться вкортці люксусове видання

ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ІСТОРИЧНИЙ ЗБІРНИК УСР

з нагоди 50-ліття збройного виступу Українських Січових Стрільців в 1914 році.

Зміст: Вступне слово. Визвольна ідея УСР. Підготовка до походу. Стрілецький шлях. Дмитро Вітовський. Макивка. Лисоня. Стрілецька пісня. Документи і матеріали. Примітки. Показник Імен. Степан Ріпецький — Бібліографія до історії Українських Січових Стрільців. В Альманасі — 72 сторінки ілюстрацій. (Коло 200 світлин). Загалом: 700 (сімсот) стор. Із вступного слова: „...З нашим збірником, що його допомогла нам видати українська патріотична спільнота у вільному світі, ми стоїмо на фронті боротьби за українську правду, за збереження славної традиції УСР-ів, за нашу повну перемогу в боротьбі проти брехні і насильства сучасних московських гнобителів України. Вони у своїх офіційних публікаціях спрямували люту ненависть і злоби проти УСР-ів, яке перше в новітній історії України підняло збройну боротьбу проти Москви. Тому ми повинні усвідомити собі значення публікації матеріалів і документів УСР.“

Українці у Великій Британії провели протестаційну акцію...

(Закінчення зі стор 1-ої)

почалися маніфестації і акції в цілому терені. У час писання цього репортажу на вулицях Лондону відбулися збори з преси з терену Англії. Звідомлення про величезні заголовки на перших сторінках із ілюстраціями. Найуспішнішою була величезна маніфестація у Кавентрі. Де леді-деманіфестанти під проводом пана Дюка, відомого українського діяча на зовнішньому фронті, вручили своє власне звернення прим'єрові міністрів в його бюро при 10 Давінг Стріт. Фотографія цього моменту подана була на сторінках "Дейлі Телеграфу". В делегації брали участь представники, а вірніше представники українців і інших поневолених народів, пані й молоді дівчата у їх національних одягах.

В неділю між годинами 3-ою й 5-ою відбулося в Лондоні пікетування московської амбасаді із численними

для такої акції змобілізовано дуже мало поліції. Керівництво українською демонстрацією радість над тим, де найкраще примістити групи із транспарантами, які численно збираються групами навколо станції. У зв'язку з цим пригадалися, як то мряка у Москві перешкодила парадній зустрічі Вільсона в Москві. Літак Вільсона довго кружляв тоді над московським літовищем, поки йому всевладні метеорологи дозволили приземлитися на московську землю на якусь із літовищ, де нічого парадного не було для нього приготувано.

Така сама мряка, — в Лондоні її не було видно, — і подібні до московських метеорологи не дозволили і Косигінові приземлитися там, де були червоної килими, але спрямували його літак на Центральне Лондонське літовище, де мряка на їх думку було менше. Нічого не відіш проти мряки, а проти Лондонської мряки зокрема. Апарати, що розбивають мряку, ще не є у практичному вжитку навіть для парадів їх ще не вживають. Натомість є вже в ужитку апарати, які виводять мряку, але тільки для воєнних цілей. На політичну мряку це ніяких апаратів не винайдено.

Отже десь біля пів до дванадцятої ми побачили таке видовище, що оті червоної килими почали робити з міністерства робіт згоряти, а трибуни для телевізії у поспіху розбігалися. Ми довідалися про зміни в програмі наслідком мряки.

Тут керівництво маніфестації вирішило скоріше, що донебуди прилетів літак Косигіна, то все одно він повинен прийхати до готелю Кларідж. Внесено рішення "блискавично" перенести демонстрацію під ворота готелю. Це вдалося

завдяки численним автам та добрій комунікації, а зокрема автобусам, які сполучують безпосередньо станцію Вікторія із Марбл Арч.

Демонстранти скоро зайняли місця напроти головної входу. Наші транспаранти у показній кількості зайняли цілий фронт хідниці. Прибули також на час балтійці із своїми транспарантами. І аж смішно виглядало між всім одним і єдиним як палець транспарент якоїсь старенької бабусі із акції проти атомової бомби: "Вітай Косигіну". Справді треба не абиякого доктора, щоб вилучив людину від такого заміряння мозку, що, мовляв, найкраща рада проти атомової бомби це... піддатися московському шантажеві. Поліція збирала тут дуже численно і, як видно, вона мала докладніші інформації про мряку від нас. І довга шпалера розтяглася вздовж парку при Гровенор Скерві.

Невідлучна телевізія і ціла гвардія фоторепортерів готова до зустрічі фотографів без кінця наші написи. А вони промовисті й міцні. Ще й зробили так, що написи з обох боках. Найбільшою популярністю фоторепортерів тишилися два написи: "Воля Україні!" та "Московські тюремники, звільніть Врука!" Ці написи були цитовані майже в усіх пресі.

Наближався момент приїзду, попереджений гуком поліційних мотоциклів. Перед воротами готелю порожньо. Тут тільки майстер церемоній у червоному фраку й цілий ліній. Червоний фрак, до речі, з його нормальним "одягом", а не на прийят червоного диктатора.

Із чорного авто вівс то-варчик Косигін і містер Вільсон. Косигін затримався і виразно зробив жест прити-вля, думаючи, що вся ота публіка прийшла його привітати оплесками. Заплекса-

ла невеличка група, а у відповідь цим дрібненьким оплескам загало проречисте, грімке, довготривале: Бу-у-у-у! Кричали всі що сили, а нечисленна англійська публіка виразно приєдналася до тих оклиць. Косигін зорієнтувався в ситуації. Шес із його обличчя усміх...

Присутні із ним запрошують його жести та спрямовують до готелю і він, не гаючи часу, негайно щезав за його більше привітними воротами де, для нього і його емгебістів був забезпечений цілий поверх.

Треба зазначити, що на виразне догання з боку Косигіна англійська поліція всупереч своєму закону була озброєна револьверами і, як можна здогадуватися із комунікату, озброєні були теж емгебісти, хоч такого не передбачав дипломатичний кодекс поведінки на чужій і суверенній території.

Це було десь біля пів до першої. А вже біля четвертої години пополудня вечірня преса була повна світлин і описів демонстрації. Слід ствердити, що під враженням сили події й вимовності кличів на транспарантах преса на цей раз написала дещо правди. "Кличі і вигуки, бу-у-у" для Кавал'єра, "Кей" (Івнинг Стандард) або: "Кличі й вигуки, бу-у-у" вітають Косигіна сьогодні в Лондоні (Івнинг Нюз).

"Івнинг Нюз" пише: "Советський лідер містер Косигін вліт в мряку і в'їхав у демонстрацію сьогодні". А далі: "Демонстранти парадували на хіднику напроти готелю, тримаючи прапори із написами як: "Знищити табори невілків!". "Воля Україні!", "Москва це найбільша колоніальна імперія!". А один тільки пропоров говорив: "Привіт Косигіно-ві!" Тут звітдавець не помилився. Справді був тільки

один такий прапор, немов на сміх! А далі дослівно таке: "Косигін був зустрінутий бурею, бу-у-у" і свистів", що і підняло около тоста голосів зібраної публіки.

Коли ж його авто наблизилось до готелю, поліція відвернулася обличчям до демонструючих. Вигуки (— дослівно, "буінг") — продовжувалися, коли він висів із авто, обернувся, замавав руками до публіки і в поспіху пішов до готелю.

Такі були безпосередні го-лоси-преси. У вечірніх комунікатах телевізії ці вістки були стоновані і приглушено оті голоси спротиву і неодобрення з боку около триста осіб. Хоч, правда, телевізії подавала картини із цієї демонстрації, однак додавала, що "оплески переважали над вигуками", але хто не-будь погляне на величаву панораму на цілій половині сторінки у "Таймс" чи "Дейлі Мірор", той відразу зорієнтується, що було зовсім навпаки.

Такий сильний натиск опі-ній і преси спричинив те, що цього ж таки вечора телевізії, крім показу картин у новинах, влаштувала окре-ме інтер'ю із шістьма пред-ставниками поневолених на-цій. Треба сказати, що упра-ва телевізії на такі політич-ні виступи представників по-неволених народів досі не дозволяла із єдиним винят-ком під час перебування...

Хрущова. Від того часу гля-дачі могли думати, що "все с гарне в совєтському горо-дочку", аж нагло, вчора ве-чером около 10 мільйонів глядачів телевізії в Англії, Німеччині й Франції довіда-лися, що є уярвлені нації і в самім Совєтським Союзи який так часто називають просто "Росією".

Головною темою інтер'ю було питання до всіх пред-ставників: "Що вони сказали С Косигінові, який зміг із ним зустрітись?"

Українців репрезентував тут п. І. Дмитрів, секретар Української Інформаційно-Служби. Він відповів ясно і чітко:

1. Домагасмося негайного звільнення всіх політичних в'язнів із московських кон-центраційних таборів!

2. Домагасмося усунення з України цілого апарату політичної поліції МГБ, яка є виключно на службі Мос-кви!

3. Усунення всіх москов-ських окупаційних армій під диктатом Кремля!

Український Літературно-Мистецький Клуб

Но 149-2 м.

3 Літературно - мистецького Клубу в Нью Йорку повідомляють, що в п'ятницю 17 лютого ц. р. відбувається там дискусія над доповіддю Андрія Хрущового. Володимир Одайника і Віталія Кейса, що були виголосені у минулу п'ятницю. Вони викликали таке глибоке зацікавлення у численних слухачів (принаймні було коло 80 осіб), що рішення перекласти дискусію на 17 ц. м. Початок о год. 8 веч.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Хто бажає виповнити ІНКОМ-ТЕКС (ТАХ) формулярі на час, може поквитатися до кваліфікованого ЕКАНТЕРА М. Я. ОТРОБ на адресу 743 Grove St., Irvington N.J. Tel.: 371-8490 СОЛІДНА ОБСЛУГА.

КРАМНИЦЯ ОБУВИ та ГАЛАНТЕРІЇ "СТИЛЬ"

при 764 Springfield Avenue, Irvington, N.J. ЛІКВІДУЄТЬСЯ.

Залишається кілька днів великої випродажі. Добра нагода для всіх — скористатися із ліквідаційної випродажі товарів по драстично низьким цінам. Кожний, що за-купить товар на суму \$10.00 — одержує додатково річ вартості \$1.00 даром.

Всім нашим добрим Приятелям-Покупцям, що від-відали нас до сьогодні, щиро дякуємо. За крамницю "СТИЛЬ" МИХАЙЛО ДОВОШІ і С-КА

Виграша Stereo-Hi-Fi Grundig в останньому дні випродажі, тобто 28-го лютого ц. р.

ПОДЯКА

Українська Медично-Харитативна Служба (Колішній Український Червоний Хрест) складає найширшу подяку Українській Американській Демоніній Жіночій Організації, Головна Управа в Нью Йорку, за черговий щорічний дар в сумі \$400.00 (чотириста) зі збірки "Діти — Дітям" з призначенням на фонд Допомоги Дітям в Європі. Згадану суму зуміло на допомогу дітям щорічних святкувань св. Миколая чи Янника.

Особливо пошукаємо до прийомного обов'язку подякувати ВП. Пані Ользі Томашівській, голові Організації, і ВП. Пані Стефанії Варто, секретарці, та ВП. Пані Співробітницям за їх труди при перепродаженні збірки, а шляхетним Жертводавцям за дати для тих наших найменших — підопічних дітей.

Головна Управа УМХС — Мюнхен

Як держати ШТУЧНІ ЗУБИ

сильніше на місці.

Чи докучають Вам штучні зу-би і справляють неприємність випаданням, сховуванням або хитанням, коли Ви їсте, смієтеся або говорите? Поспште лише трошки FASTEETH на плитці. Цей алькальній (не окислюючий) порошок дер-жить штучні зуби сильніше і з більшою вигодою. Не клеїть, не липкий, не має почуття посмаку пасти, не квіснє. Усуває запах плиток. Добре допасовані зуби — це засада здоров'я. Віддайте свого дентиста регулярно. Дістанете FASTEETH у всіх аптеках.

УКРАЇНЬСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

Історичної секції Академії

Доповідь ІГОРЯ ГУРІНА: "Доля полтавських слов'ян". Засідання відбувається в неділю, 19-го лютого 1967 року о 6-й год. веч. в приміщенні Академії: 206 West 100-та вул., Н. Й.

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В НЬО ЙОРКУ

ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО в суботу, 25-го лютого 1967 року в 3-ій год. по пол. в прим. ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ УНР 78 1st St. Маріс Плейс в Нью Йорку (піл 1-ої Авеню) — відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Платників Національного Датку "22 СІЧНЯ" НА ФОНД ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В ЕКВІЛІ. УПРАВА ТОВАРИСТВА

АЛЛЕНТАВНІ І ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року о год. 6-й по полудні в залі УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. — відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Аллентавну і околиці

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

Після ділової частини зборів, відбудуться СВЯТОЧНА РОЗДАЧА ПАМ'ЯТКОВИХ ГОДИНИКІВ поїмрам УНСОюзу та вручення членських почесних плакет членам Клубу Заслужених Союзівців.

В Зборах візьмуть участь: Іван КОКОЛІСЬКИЙ, головний касир і Степан ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Засликаємо всі Відділи прислати своїх численних делегатів і всіх урядовців та заохотити до участі загал свого членства. ГОСТЯМ РАДІ. ОКРУЖНА УПРАВА

КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу в Клівленді повідомляє, що

в неділю, 26-го лютого 1967 року в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 2255 — 14-та вулиця в годині 2:30 по пол. — відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Управи, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники Відділів УНСОюзу

Клівленд: 102, 112, 240, 222, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364

Акрон: 180, 295 Лейквуд: 108 Лорейн: 50, 233

ПРОГРАМА ЗБОРІВ: Звіти Урядників Окружного Комітету. Питання й дискусія. Удільнення вогум довіря. Вибір Окружної Ради і Контрольного Комітету. План праці Окружн і її Відділів на 1967 рік. Дискусія і ухвали.

На Зборах будуть прийнятими: Тарас ПИМАГАЛА, гол. радний УНСОюзу Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСОюзу Дмитро ПИМАГАЛА голова Ярослав КРАВЧУК секретар

АЛЛЕНТАВНІ І ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року о год. 6-й по полудні в залі УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. — відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Аллентавну і околиці

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

Після ділової частини зборів, відбудуться СВЯТОЧНА РОЗДАЧА ПАМ'ЯТКОВИХ ГОДИНИКІВ поїмрам УНСОюзу та вручення членських почесних плакет членам Клубу Заслужених Союзівців.

В Зборах візьмуть участь: Іван КОКОЛІСЬКИЙ, головний касир і Степан ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Засликаємо всі Відділи прислати своїх численних делегатів і всіх урядовців та заохотити до участі загал свого членства. ГОСТЯМ РАДІ. ОКРУЖНА УПРАВА

КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу в Клівленді повідомляє, що

в неділю, 26-го лютого 1967 року в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 2255 — 14-та вулиця в годині 2:30 по пол. — відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Управи, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники Відділів УНСОюзу

Клівленд: 102, 112, 240, 222, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364

Акрон: 180, 295 Лейквуд: 108 Лорейн: 50, 233

ПРОГРАМА ЗБОРІВ: Звіти Урядників Окружного Комітету. Питання й дискусія. Удільнення вогум довіря. Вибір Окружної Ради і Контрольного Комітету. План праці Окружн і її Відділів на 1967 рік. Дискусія і ухвали.

На Зборах будуть прийнятими: Тарас ПИМАГАЛА, гол. радний УНСОюзу Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСОюзу Дмитро ПИМАГАЛА голова Ярослав КРАВЧУК секретар

АЛЛЕНТАВНІ І ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року о год. 6-й по полудні в залі УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. — відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Аллентавну і околиці

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

Після ділової частини зборів, відбудуться СВЯТОЧНА РОЗДАЧА ПАМ'ЯТКОВИХ ГОДИНИКІВ поїмрам УНСОюзу та вручення членських почесних плакет членам Клубу Заслужених Союзівців.

В Зборах візьмуть участь: Іван КОКОЛІСЬКИЙ, головний касир і Степан ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Засликаємо всі Відділи прислати своїх численних делегатів і всіх урядовців та заохотити до участі загал свого членства. ГОСТЯМ РАДІ. ОКРУЖНА УПРАВА

КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу в Клівленді повідомляє, що

в неділю, 26-го лютого 1967 року в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 2255 — 14-та вулиця в годині 2:30 по пол. — відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Управи, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники Відділів УНСОюзу

Клівленд: 102, 112, 240, 222, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364

Акрон: 180, 295 Лейквуд: 108 Лорейн: 50, 233

ПРОГРАМА ЗБОРІВ: Звіти Урядників Окружного Комітету. Питання й дискусія. Удільнення вогум довіря. Вибір Окружної Ради і Контрольного Комітету. План праці Окружн і її Відділів на 1967 рік. Дискусія і ухвали.

На Зборах будуть прийнятими: Тарас ПИМАГАЛА, гол. радний УНСОюзу Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСОюзу Дмитро ПИМАГАЛА голова Ярослав КРАВЧУК секретар

АЛЛЕНТАВНІ І ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року о год. 6-й по полудні в залі УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. — відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Аллентавну і околиці

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 137 і 438; Бат — 95; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

Після ділової частини зборів, відбудуться СВЯТОЧНА РОЗДАЧА ПАМ'ЯТКОВИХ ГОДИНИКІВ поїмрам УНСОюзу та вручення членських почесних плакет членам Клубу Заслужених Союзівців.

В Зборах візьмуть участь: Іван КОКОЛІСЬКИЙ, головний касир і Степан ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Засликаємо всі Відділи прислати своїх численних делегатів і всіх урядовців та заохотити до участі загал свого членства. ГОСТЯМ РАДІ. ОКРУЖНА УПРАВА

КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу в Клівленді повідомляє, що

в неділю, 26-го лютого 1967 року в приміщенні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ 2255 — 14-та вулиця в годині 2:30 по пол. — відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Управи, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники Відділів УНСОюзу

Клівленд: 102, 112, 240, 222, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364

Акрон: 180, 295 Лейквуд: 108 Лорейн: 50, 233

ПРОГРАМА ЗБОРІВ: Звіти Урядників Окружного Комітету. Питання й дискусія. Удільнення вогум довіря. Вибір Окружної Ради і Контрольного Комітету. План праці Окружн і її Відділів на 1967 рік. Дискусія і ухвали.

На Зборах будуть прийнятими: Тарас ПИМАГАЛА, гол. радний УНСОюзу Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСОюзу Дмитро ПИМАГАЛА голова Ярослав КРАВЧУК секретар

АЛЛЕНТАВНІ І ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року о год. 6-й по полудні в залі УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. — відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС Аллентавну і околиці

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44

